

Sad Vani

Sri Anandamayi Ma

Sad Vani

Zbir učenj Sri Anandemayi Ma
kot je o njih poročal BHAIJI (J.C.Roy)

Originalni izdajatelj
Shree Shree Anandamayee Sangha
Head Office: Kankhal,
Hardwar-249408

Prevedel BAHAIJI

Slovenski prevod:
Tomaž Flegar (www.tomazflegar.si)

Izdajatelj v Sloveniji: Društvo Svetilnik, www.tomazflegar.si

Leto izida: 2019

Ta knjiga je izdana za objavo izključno v svet 'Internetnega' sistema, za namen izobraževanja in širitve učenj Sri Sri Ma Anandemayi in se je ne sme izkoriščati v komercialne namene.

Śrī Anandamayi Ma je bila ena izmed nekaj vidnih svetnikov 20. stoletja iz Bengalija, ki so prepoznali Boga. Že od ranih let otroštva je doživljala izkušnje podobne najglobljemu transu Božje prepoznavne, vseh božanskih kvalitete in čudežnih moči ter veličastnega sevanja božanske energije in blagoslovov.

Njeno ime Anandamayi Ma se lahko prevede v angleščino kot »z radostjo prežeta mati«. Anandamayi Ma je bila redka izjema od le peščice indijskih svetnic, ki so prepoznale Boga in se nanjo pogosto nanašajo kot na inkarnacijo Božanske Matere, Shakti, Duhovne Matere človeštva.

Anandamayi Ma (30. april 1896 – 27. avgust 1982) ni nikoli zapisala nobenega od svojih učenj. Imela je dolgo življenje, skoraj nenehno je potovala po Indiji, se je srečevala z najbolj različnimi ljudmi in Njenimi sledilci in to kar imamo sedaj kot Njena učenja je bilo posneto ali ponovno povedano s strani njenih učencev. Ker besedne ne morejo zaobjeti vsega duhovnega vpliva in blagoslova ali bhāvo, obstaja tudi široka knjižnica osebnih vtisov in spominov o Anandamayi Ma. Eden takšnih primerov, ki opisuje osebno srečanje z Anandamayi Ma, »z radostjo prežeta Materjo«, lahko najdemo tudi v knjigi »Avtobiografija jogija«, ki jo je napisal swami Yogananda, ki je bolj poznan na zahodu.

Sad Vani je bila prva zbirka učenj Śrī Anandamayi Ma, ki se je pojavila v obliki knjige in je bila najprej objavljena v originalnem Bengalskem jeziku in tudi v angleškem prevodu Ganga Charan Das Gupte leta 1935, približno dve leti pred tem kot je Bhaiji preminil.

Ko je Anandamayi Ma zapustila Bengali in se podala v Dehradun junija 1932, sta šla z njo le dva njena najtesnejša sopotnika – Blonath, mož, ki je bil uradno poročen z njo, ki se je spreobrnil v njenega podanika hitro po njuni vnaprej dogovorjeni poroki in Bhaiji, prvi najtesnejši podanik Anandamayi Ma.

Med naslednjima dvema ali tremi leti je imel Bhajji enkratno priložnost, da posluša Matajine besede modrosti. V teh dneh se je Anandamayi takoj utišala, če je kdo poizkušal zabeležiti to, kar je govorila. Zato je Bhajji zapisal po tem, kar je slišal Mataji, da je povedala. Zato so Matajina učenja v Sad Vani oblikovana v Bhajijevem jeziku.

Vendar pa se podaniki, ki so poznali Bhajija strinjajo glede dejstva, da so vsi moške in žene, ki so prišle v stik z Anandamayi Ma, da je bil Bhajji oseba, ki jo je razumel najboljše in ki mu je uspelo izkoreniniti ego v Matajinem služenju. Iz tega razloga lahko zaupamo, da so prenešana Matajina učenja v najmanjši možni meri obarvana z njegovimi lastnimi verovanji ali gledišči na stvar.

Anandamayi Ma je pogosto izjavila, da nima določenega mnenja, ne vnaprej pripravljenega odgovora za katerokoli določeno vprašanje: »Tako kakor igraš na instrument, tako boš slišal odgovor,« je pogosto rekla med tem, ko se je nanašala na njene lastne izjave v odgovor na povpraševanje.

Z drugimi besedami, v popolnosti se odzove z nivojem, na katerem je oseba, kateri se obrača, v skladu z njegovo močjo dojemanja in njegovih potreb v tistem določenem trenutku.

Bhajji je bil človek velike globine in zelo resen in iskren iskalec Resnice. Zdi se očitno, da je moral vedeti »kako igrati instrument« in da se je od njega pričakovalo, da prejme zelo radodaren odziv.

Učenje Anandemayi Ma je zelo univerzalno, brez kakršnega koli predsodka. Moške in žene, ki izvajajo katerokoli religijo ali nobene on njih, ki pripadajo katerikoli kasti, razredu, rasi ali deželi lahko zelo dosti pridobijo iz njenih nasvetov, ki so intenzivno praktični.

Vsako človeško bitje je potencialno iskalec Resnice. Anandamayi Ma nikoli ne poizkuša ponavljati znova in znova, da je vrhovna dolžnost, resničen klic vsakega moškega in ženske, kot človeškega bitja, spoznati svoje Sebstvo (Jaz), da bi spoznal Enega, ki se

manifestira v vsem.

Med nešteti gostitelji različnih bitij vesolja je le človeško bitje obdarjeno s sposobnostjo, da se zave svoje lastne Božanskosti, da spozna To, ki leži prikrito znotraj vseh neskončnih oblik in podob in načinov bitja.

Naj sije svetloba na njihovo pot!

Aforizmi

1.

V polju delovanja, postanejo umovi ljudi pohabljeni zaradi pomanjkanja svobode, da bi nadaljevali po svoji poti. Isto velja za sfero religije. Če prosilec ne najde okvirja za raztezanje svojega iskanja, s tem, da se zadržuje v svojem individualnem temperamentu, bodo njegovi naporu stagnerali v ozki vrzeli.

Poti, ki je bila izbrana, je potrebno slediti z veliko zagnanostjo, v skladu s tem, da se lahko razvijeta čisti um in srce. Ko je cilj večno pred posameznikom kot živa resničnost, bo vse, kar je potrebno, prišlo samo po sebi.

2.

Biti navezan pomeni postati preobražen. Kadarkoli čutiš, da si pritegnjen k čemurkoli, pa naj bo to oseba, predmet, ideja, moraš žrtvovati nekaj sebe. Po isti stopnji, ko se boš odpovedal, toliko boš tudi prejel. To je aksiom življenja.

Prejeti vse, brez tega, da bi izpustil karkoli, ni nikoli mogoče iz preprostega razloga, ker dve stvari ne moreta istočasno zasedati istega prostora. Zatorej, brez žrtve ni mogoče doseči ničesar.

Bolj postane srce zapolnjeno z Božjo ljubeznijo, manj bo omahljivcu rasel apetit po materialnih užitkih. V trenutku, ko postaneš očaran in zato preobražen in navdihnjen z Njegove strani, bo tvoj mu umirjen.

Res ni mogoče, da bi te On fasciniral, razen, če njegovega potega ne začutiš odznotraj, vendar pa je odločen napor, da vedno iščeš to izkušnjo, bistven. Poslovnež vedno zbira informacije o tržnih razmerjih, na enak način bi moral posameznik nenehno ostati zaposlen z duhovnim poizvedovanjem in raziskovanjem.

3.

Če je izbrana ena smer pristopa in če se ji stabilno sledi, bodo sredi omejitev,, kakor hitro postane posameznik v popolnosti osredotočen na Cilj, uklešččenosti omejitev odpadle. Potem se bo Eden razkril kot mnogi in mnogi kot Eden. V skladu s tem, da bi bil blagoslovljen z močjo za dosego neskončnosti, mora posameznik začeti delati znotraj končnega.

Kakor dolgo je posameznik identificiran s telesom, se je nujno podvreči pravilom in prepovedim, kot jih izpostavljajo Sveta besedila. To zahteva potrpežljivost in vztrajnost. Narava, čeprav vedno v nenehnem toku, ne dodeli pomoči komurkoli v njegovi vznemirjenosti.

4.

Deset stopenj poti:

Prvič: najprej je spočeta želja najti Boga.

Drugič: posameznik začne nemirno hrepeneti za Njim.

Tretjič: gorečnost po združitvi z Njim nepremagljivo raste.

Četrtrič: posameznik se zateka k vsem možnim sredstvom, da bi dosegel Cilj.

Petič: obstaja intenzivno hrepenenje, da bi se dvignil v višine božanske kontemplacije.

Šestič: solze stremljenja za ljubljanim se pretakajo v izobilju.

Sedmič: posameznik si želi plavati v oceani Blaženosti.

Osmič: Božje ime se ponavlja dan in noč, da bi Ga spoznal.

Devetič: pozabljenje sebe in prebujenje velike ljubezni do Boga.

Desetič: iskanje se konča. Doseže se Samo-spoznanje.

5.

Brez izkušanja bolečine, ki je neločljivo povezana z mehanizmom življenja na svetu, želja, da se seznanimo z Velikim Mehanikom (yantri), ki povzroča, da se kozmični stroj obrača, ne vznikne v človeškem srcu.

Bolezen, žalovanje, pomanjkanje, kesanje in podobno so zelo potrebni za človeka. Prav tako, kot ogenj pokuri ves šund in odpadke, tako trojno trpljenje (tritāpa) očisti človeško srce vse nečistosti in kot rezultat se pojavi rastoča enousmerjenost uma pri njegovem iskanju Resnice.

Ko se začne globoko zavedati svojih slabosti in ga mučijo misli nezaželeni impulzi znotraj njega ter skrb vzbujajoče karakteristike, ko ga stiska kot revščina, izguba bližnjega ali ponižanje prisilijo, da čuti svoje življenje kot nesmiselno, samo takrat in samo takrat razvije resnično vero in religiozno vnemo in postane neučakan, da bi se predal stopalom Vrhovnega Bitja.

Trpljenju bi bilo zaradi potrebno izreči dobrodošlico. Nikoli se ne pojavi mehka lunina svetloba bolj pomirjujoča kot po pripekajoči vročici poletnega dneva.

6.

Rekel boš: »Želim si najti Boga, želim si najti Boga.« Toda, ali Ga zares iščeš s svojim celotnim srcem in umom, s svojim celotnim bitjem? Le glej in videl boš! Če si resnično iskren, ga boš moral najti.

Ali veš s katerim znakom lahko prepoznaš resničnega iskalca? Če hrepeniš po Njem kot propadel popotnik hrepeni po obali ali kot žalujoča mati hrepeni po svojem otroku, če si Ga želiš s takšno zagnanostjo, boš odkril, da je On vsako sekundo s tabo, vsak dan in vsako noč.

K Njemu moliš za dobre stvari tega sveta in zaradi tega ti On podeli bogastva, družino, prijatelje, položaj in tako naprej, kar naredi, da pozabiš resničen zaklad. Išči Ga izključno samo zaradi Njega in vsekakor Ga boš našel.

7.

Ničesar v tem vesolju ni, kar bi se lahko obravnavalo z neupoštevanjem ali prezirom. On izvaja Njegovo Božansko Igro na neskončno načinov, skozi neskončno število oblik in v neskončni raznovrstnosti postavitev. Kako se lahko uprizoni ta Igra, brez, da bi se pojavil kot mnogoterost?

Ali ne vidiš kako so svetloba in tema, radost in žalost, ogenj in voda neločljivo povezani med seboj v eno nezlomljivo verigo?

Zapomnite si, da mora biti duhovno prizadevanje spojeno s čistostjo v srcu. Do razsežnosti do katere gojimo neprijazne ali ozke misli bomo povečali zlo na svetu.

Po kateri nuji je potrebno polagati pozornost na to, kaj drugi imajo ali ne? Dosti boljši je namen o tvojem lastnem izboljšanju. Če lahko razviješ notranjo lepoto in Ga zapreš v svetišče, kot večno Čudovitega, v veličastnem templju svojega Srca, potem boš sposoben videti lepoto v vsem.

8.

Ljudje, ki me pridejo obiskat včasih pravijo: »Upam, da ti moj obisk ne povzroča nelagodja?« To je zato, ker mi ne želijo povedati, da se takšna vprašanja pojavijo že pripravljena na njihovih ustnicah. Le vprašajte sebe, če ta vrsta pomisleka vstopi v vaš um, ko želite obiskati svojega očeta, brata ali sestro? Čutite se sproščeno v njihovi ljubeči družbi in čeprav bi vaš obisk njim povzročil kakršno koli nelagodje, ne bodo tega opazili. Če razumeš, da to

telo pripada vsem vam, takšno odlašanje ne bi vzniknilo v tvojem umu, ko prideš k meni.

Kadarkoli greš kamorkoli, pojdi s svojim celotnim srcem in dušo in nihče ne bo videl tujca v tebi. Kadar koli se ti zdi, pridi in me obišči. Velika radost je videti vse vas, ki ste manifestacije Ene Vrhovne Radosti.

9.

Ker je vse v tem vesolju kreacija enega Velikega Očeta, so vsi prijatelji in sorodniki.

Prav tako kot sinovi in hčerke ene velike družine izbirajo ducate različnih poklicev, da zaslužijo za svoje življenje, prav tako kot se ustalijo in si izgradijo lastne domove na ducatih krajev, tako so vsa človeška bitja, čeprav eno v bistvu, razporejena na različne načine in pod različnimi verskimi skupnostmi, glede na zahteve njihovih raznolikih smeri delovanja.

Zaradi zdravljenja obolelega telesa obstajajo mnogi sistemi zdravljenja, kot alopacija, homeopatija, ayurveda in drugi. Vsaka oseba uporabi metodo, ki ji/mu najbolj ustreza.

Enako, da bi pozdravili človeka obolelega stanja, ki povzroča večno ponavljanje rojstev in smrti, obstajajo izpopolnjeni recepti, ki jih je moč najti v Šāstrah in mnogo pravil in predpisov, ki se jih da naučiti neposredno od modrecev in svetnikov, vendar pa imajo vsi isti namen.

Različne poti, ki jih sledijo Hindujci, Mohamedanci, Vishnaviti, Śakti ipd., vse dokončno vodijo do praga Večnega.

Ob vratih na železniško postajo je dosti vznemirjenja in hrupa, dosti porivanja in suvanja; vendar pa enkrat, ko se doseže pravilna ploščad, je pot vsakega posameznika dogovorjena.

10.

Gospodar in služabnik, čeprav ločeni utelesitvi, sta pravzaprav eno. Ko se Gospodar v Svoji neskončni milosti spusti v fizično telo, postane služabnik. Prav tako, kot ne more obstajati služabnik brez mojstra, tako je tudi gospodar odvisen od svojega služabnika.

Kakor obstaja večer vzajemen odnos med obema, prav tako eden ne more obstajati brez drugega.

Gospodar je le predmet služabnikove samo-predanosti. Po drugi strani se gospodar v celoti zanaša na služenje služabnika. Ta, Ki je V Svoji popolnosti, v svoji absolutnosti, ta je Gospodar. On Sam, ko se pojavi v ločenosti, postane služabnik, z drugimi besedami, služabnik je le delna manifestacija Gospodarja.

Tako dosti se hvališ, da služiš. To je le prazen govor. Resnični služabniki so bili Hanuman, Geruda in drugi podobni njim, ki so se identificirali tako popolnoma združeni s svojimi gospodarji, da nimajo več neodvisnega obstoja.

V služenju se mora posameznik v popolnosti podretiti temu, kar je zahtevano. Ta, ki je nezmožen brez zadrževanja ponujati svojemu Gospodu vse, kar poseduje – svoje bogastvo, družino, prijatelje, um, srce in telo – ne more trditi, da so ga prepoznali kot Gospodovega služabnika.

11.

Ta svet se lahko primerja z bobnom z le enim bobnarjem. Ritem, ki izbija iz njega je odvisen od Njegove Volje.

Ko se izvaja kīrtana ali niste opazili kako dosti ljudi pleše in poje z ritmom glasbe? Toda ali kdo polaga kakšne misli na instrumente ali na tiste, ki igrajo na njih?

Teh, ki preživijo svoje dni na tej zemlji v sreči, kar je le majcen delček resnične Radosti, ne zanima, da bi spoznali Njega, da bi

spoznali Vir vse radosti. Iščite Njega, Ki je Vrhovni vir vsega. To je resnična tapasyā, to je resnična sādhana.

12.

Posameznik pogosto sliši ljudi, kako pravijo medtem, ko živijo življenje lastnika hiše. da je nemogoče duhovno napredovati.

Ali je temu zares tako?

Kako mnogo priložnosti je ponujeno lastniku hiše za izvajanje religije v dnevnem življenju! Starševska ljubezen, naklonjenost med brati in sestrami, ljubezen med možem in ženo, spoštovanje in predanost otrok njihovim staršem, sočutje med sorodniki in prijatelji, blagoslov vzdrževanih družinskih članov in do revnih in trpečih so vse močni cilji nasproti življenju, ki dokončno stremi za Samo-spoznanjem. Premisli še enkrat in razumel boš!

Nprekinjeno premetavanje med božjo sodbo in užitkom družinskega življenja, včasih prebudi v človeku duh odpovedovanja skupaj z obupnim hrepenenjem po Bogu: Kjer je to tako, ima lastnik stanovanja celo boljše možnosti kot mnogi religiozni ljudje, ki živijo stran od drugih ljudi in so zapustili dom in družino.

13.

Kaj je dobrega v reku: »Želim obrniti svoj um nasproti Večnemu, vendar pa sem to nezmožen narediti.«

Ko ima kdorkoli v tvojem domu le običajno bolezen ali se počuti slabo, se takoj posvetuješ z zdravnikom, ne glede kako prezaposlen morda si in tekaš okoli za zdravili; ali če karkoli gre narobe s tvojimi materialnimi stvarmi, pomisli na količino težav, ki se jim izpostaviš, da bi stvar zgladil!

Vendar pa, ko ti je težko v osredotočanju se na Boga, se kar na enkrat predaš. Skleneš svoje roke v svojem naročju in praviš: »Ne

zmorem in čakam na Njegovo Milost. Ali je to to, kar koristi karma jogiju?

Če se enkrat prebudiš v entuziazem, se boš zmožen osredotočiti dovolj dobro. Ne bo ti žal bolečin, da bi bilo tvoje telo zdravo, močno in lepo; če poizkusiš enako močno, da izобразиš svoj um, boš videl kako odkrita, kako goreča bodo postala tvoja prizadevanja.

Le sedenje in filozofiranje te ne bo pripeljalo nikamor; nujno je uporabiti praktično znanje in vaditi in se ukvarjati s sādhanō. To da si eno-usmerjen v vsem kar počneš, to te bo to naučilo skrivnost tega, kako lahko dosežeš cilj skozi delovanje.

14.

Nemir, vznemirjenost, dvom in podobno so verjetno vsekakor objektivni, vendar pa je iskanje sreče to, ki leži v njihovem korenu.

Kot otrok, brez misli šviga sem in tja, ne razlikuje med dobrim in zlim, um večno išče radost. Vendar pa, kratko trajajoči užitki tega sveta, ki pridejo in gredo, ne morejo zadržati uma za dalj časa.

Ljubeča pozornost in graja sta obe potrebni za izobraževanje otroka. Na podoben način je potrebno trenirati um. S frekventno družbo modrecev, svetnikov in iskalcev Resnice, z zatekanjem se le k čistim in veličastnim mislim in čustvom, s poslušanjem religiozних razprav in z branjem knjig modrosti, bo zagotovljena pravilna hrana za um, tako notranje kot zunanje. Postopoma boš postal osvobojen vseh skrbi dokler ne boš našel svojega počitka v Vrhovnem.

Na bojišču mora posameznik vlagati napor v sredstva samo obrambe namesto v provokativni napad. Podobno bi posameznik moral posebej poskrbeti, da bi se zaščitil znotraj vkoreninjanja razločevanja in inteligentnega sklepanja, ki je podkrepljeno s

posvečenimi aktivnostmi, ki naredijo um osredotočen na Boga, tako, da se zunanji sovražnik v obliki hrepenenja za čutnimi užitki ne bi bil zmožen vmešavati.

Um je svoj lasten prijatelj in sovražnik, um sam mora uničiti svojo lastno ignoranco. Najlažje in najbolj učinkovito sredstvo za očiščenje uma je biti povezan s svetniki in iskalci Resnice in z priklicovanjem Imena Boga brez prestanka.

15.

Ljudje iščejo le zunanje priložnosti in ugodnosti. Ne uspe jim spoznati, da kakor dolgo se le okupirajo z uspehom in neuspehom, preprosto ostanejo le na površju stvari. Razen, če posameznik ne pogleda v sebe in izven sebe sočasno, Boga ni moč najti.

Telo, materialna lastnina, posameznikov dom in ljudje pripadajo zunanjemu; meditacija na Jaz in prizadevanje, da bi naj bilo posameznikovo mišljenje prežeto z Njim, so notranji procesi.

Podajati se za fizičnim in mentalnim udobjem, bo le okrepilo navezanost na zunanje užitke, znotraj pa se bo le nabirala rja. Zaradi tega je življenje za življenjem potrebno preživeti v čiščenju uma vsega nabranega šunda in nečistosti.

Kakor dolgo posameznik ne more do čistega pomesti z zunanjimi privlaki, bi moral vsaj ciljati na usmerjanje svoje pozornosti navznoter kot tudi z iskanjem Bistva stvari in meditiranjem Nanj, ki je Večna Blaženost.

Postopoma bo veličasten trenutek pritegnjen, ko bo posameznikovo celotno bitje združeno v z umom na eno usmerjeno kontemplacijo in se bosta notranje in zunanje zvarila skupaj.

16.

Tako dosti diskusij ti je podano o sāt̥tvični hrani. Za to telo sāt̥tvična hrana pomeni hraniti sebe z božanskimi mislimi in čustvi in vztrajati v zavedanju Resnice ali Boga.

Če enkrat na dan jeste popolnoma čisto hrano, vendar pa ostajate zatopljeni v materialne misli ves dan in noč, kakšna pa sploh je uporabna vrednost sāt̥tvične hrane za vas?

Vtiraj zdravilo Božjega Imena ali Samo-povpraševanja skupaj z medom čiste težnje v trdoto uma in se je poslužuj. Na ta način bo priložnost za pravilno prehrano, kot tudi potrebne sestavine, da bo le-ta postala učinkovita zagotovljena od znotraj.

Naj bodo vedno tvoji interesi plemeniti, osredotoči svojo celotno pozornost na delo, tvoj um in telo bosta potem razvila kvalitete, ki jih poizkušaš ustvariti s sāt̥tvično hrano.

Vse kar je sprejeto skozi čutila je hrana, zato bodi pazljiv in glej, da ne boš postal odvisen od tega kar absorbiraš v sebe. Vedno stremi za tem, da vzdržuješ svoje appetite pod nadzorom.

17.

V bistvu obstaja le en notranji Klic, vendar pa različne regije izvajajo različne metode, da bi se jih človek začel zavedati. Enkrat, ko se človek prebudi k temu, več ni potrebe jokati znova in znova.

V resnici ne kličeš ti Njega, On je ta, ki kliče tebe. Prav tako kot se v neobremenjeni tišini noči lahko jasno sliši zvok zvonov oddaljenega templja in zvočnih okraskov, celo takrat, ko skozi intenzivno in ne ločeno predanost Njemu, se lakota čutil umiri.

Njegov klic bo našel odziv iz tvojih najglobljih globin in odmeval po tvojem celotnem bitju. Takrat in samo takrat bo resnična molitev spontano tekla iz tvojega srca.

Ta božanski Klic je namenjen, da pride do vsakogar, saj je Śiva,

Večni Duh razčlenil sebe v jīve, čuteča bitja in vsako bitje se mora ponovno spreobrniti v Śivo.

Prav tako kot voda zmrzne v led in se led stopi v vodo, tako se ta igra preobrazbe Śive v jīvo in jīve v Śivo odvija in odvija skozi večnost.

18.

V tem svetu si posameznik ne more privoščiti in ignorirati kogar koli. Vsako človeško bitje zahteva nek nivo spoštovanja in podpore od vsakega drugega bitja. Nihče ne bi smel misliti, da je večjega pomena za vzdrževanje reda v vesolju kot kdorkoli drug.

Brez vladarja dežele ni moč voditi, po drugi strani pa ne more biti vladarja brez podanikov. Vsakdo napreduje nenehno na poti delovanja, ki mu je bila dodeljena s strani Kreatorja.

Zato, da bi smatral sebe kot večjega in druge kot manjše zaradi kakršne koli zasluge ali prestižnega položaja, ki ga je posameznik pridobil, je – huda napaka.

Namesto, da bi smatral to široko vesolje kot konglomerat nešteti delcev, glej nanj kot na nedeljiv kozmos in vsa razlikovanja med višje in nižje bodo izginila.

Človek, ko spoštuje sebe, bo imel celo večje spoštovanje do drugih. Brez spoštovanja se čaščenje ne more razviti in brez čaščenja se ljubezen ne bo nikoli prebudila; ko ljubezen želi, se Gospod Ljubezni umakne v oddaljeno daljavo in ga bo težko najti.

19.

Vsa bitja so v osnovi eno, saj je celotno vesolje manifestacija Enega.

Človek, ki sliši besedo 'Himalaja' brez tega, da bi v resnici položil oči na mogočno področje bo pod vtisom, da je to le eno gorstvo,

ko pa se enkrat sooči z obrazom v obraz s Himalajo, bo prepoznal, da so sestavljene iz stotine vrhov, ki se raztezajo stotine milj, s tem, ko vidiš in slišiš drevesa, živali, ptice, insekte, s tokovi in slapovi.

Podobno, dalj kot posameznik nadaljuje ali prodre globlje na poti sādhanе, bolj jasno bo dojet Eden, ki je razkrit v mnogih in mnogo v Enem.

Pravzaprav smo vedno z Enim, vendar pa zamoteni z mnogim in pozabimo Nanj. Korak za korakom se naučimo hoditi, grižljaj za grižljajem si zadovoljimo lakoto; posamezne črke se sestavijo v besede, skupine dni oblikujejo mesec in mesci, ki so zloženi skupaj sestavljajo leto.

Pogosto pravite: »Obstaja le eden brez pomisleka«. To je vsekakor dejstvo, saj v tem vesolju ni ničesar kot Enega.

Svet je narejen iz čutne percepcije. Čeprav vsak od petih čutov razkriva različni obraz brezmejnosti Kreacije, pa še vedno neskončno izvira iz Enega, in oni najdejo svoj počitek v Njem. Njihov popoln pomen leži v dajanju izraza Enemu.

Z enim ciljem pred tabo, poizkusi osredotočiti vso svojo pozornost na eno obliko, eden parfum, en stik ali en zvok in boš sčasoma začel videti, da je vse vsebovano v tem enem.

Kmalu zatem boš prepoznal, da se Eden pojavlja kot mnogi in da so v resnici ti mnogi Eno; videl boš, da nič ne obstaja zunaj Enega.

20.

Tako dolgo kot je potrebno uporabljati govor, uporabljaj svoje besede varčno. Poslušaj in poizkusi asimilirati to, kar drugi pravijo in le ko nuja zahteva, izusti nekaj besed, ki na bodo odmerjene v homeopatskih dozah.

Ali nisi opazil, da kjer velikim količinam alopatskih zdravil spodleti, da naredi včasih nekaj kapljic homeopatskega zdravila

čudesa?

Kaj je skrit motiv za zgovornostjo? Ali ni to prikaz nadutosti ali razgledanosti ali mogoče prikaz nadmoči v prepiru?

Sila delovanja je dosti večja kot le besede. Površinski pogovor in razprava te ne bosta pripeljali daleč. Vadi samo-introspekcijo in umiri srčne strasti in videl boš kako malo teženj za govor obstaja.

21.

Vedno zri v višine in dviguj se še naprej. Če je tvoj cilj pri tem nizek, boš potonil v spodnji svet.

S tem, ko si navajen na ravno, lahko pot, si skoraj izgubil sposobnost za stremljenjem za vzvišenostjo. Čeprav si navajen loviti priložnosti, kot se ti kažejo v vsakem trenutku, ti je spodletelo uporabiti to sposobnost v pravi smeri.

Ustvarjaj nenehen napor, ki cilja na najvišje in če ne morejo tvoje oči vedno ostati obrnjene nasproti nebu, jih vsekakor lahko imaš obrnjene naravnost naprej. Pogum za plezanjem navzgor pride skozi iniciativo in vztrajnost.

Pogosto tožiš, da telo bi, a um ne sodeluje ali obratno, da je um zelo aktiven, a ga telo zadržuje.

Če je temu tako, boš moral začeti delo z neutrudno energijo ali pa je padec neizogiben. Pogum je potreben pri čemer koli, kar nekdo počne; pogum sam je moč.

22.

Poizkusi vedno porabiti časa na prostem kolikor se le da, vzdržuj telo preprosto kolikor je le možno.

Zri v vsebino svojega srca na veličastnih gorah ali na širnem oceanu in tvoje besede bodo odkrite in svobodne. Če ne moreš

početi ničesar drugega, zazri se v širo no nebo kadarkoli imaš priložnost.

Malo po malo se bodo rigidni vozli, ki sestavljajo tvoje okove zrahljali in opazil boš, da postajaš svobodnejši. Popolnoma prebujena zavest deluje le skozi um in telo, ki sta brez omejitev. Vkljenjen pomeni, da si pohabljen.

V ta svet nisi prinesel ničesar, razen svojega golega telesa in nekega dne boš moral oditi oklešččen vsega. Če te med kratkim obdobjem, ki leži med rojstvom in smrtjo, bremeni preveč lastnine in razkošja, jih bo zelo boleče zapustiti za sabo. Vzdržuj svoje telo lahkotno in tvoj um bo svetel.

Ko sta tako telo kot um lahka, je lažje napredovati nasproti Osvoboditvi.

23.

Zakaj zbiraš bogastvo in lastnino? Zato, da vzdržuješ sebe in svojo družino. In za koga obstaja družina? Če podaš neposreden odgovor, boš moral priznati, da zaradi tebe samega. Vendar pa če se vprašaš, »Kaj je ta jaz?« ne boš našel odgovora in tvoja inteligenca te ne more popeljati nič naprej.

»Kdo sem jaz?« Enkrat, ko sedeš in resno razmisliš o tem vprašanju, boš hitro odkril, da ti vse učenje iz knjig, ki si si ga natlačil v možgane v šoli in na fakulteti in vse praktične izkušnje, ki si si jih pridobil v aktivnem življenju, ni v najmanjšo pomoč pri reševanju tega vprašanja; če si želiš odkriti vir občutka »jaz in moje«, boš moral spremeniti cel potek svojega mišljenja in dati svojo nedeljeno pozornost iskanju Resnice.

Kadarkoli um začne tavati, ga je potrebno trdno pripeljati nazaj v osredotočenost na vir »jaza«. To je sredstvo preko katerega se prispe do Samo-spoznanja (Ātmā darśana).

24.

Ko gre ob zori vairāgī (potujoči asket) od vrat do vrat in čanta »Harijevo« ime, ga je morda slišalo tisoče njih, vendar pa koliko jih ga je poslušalo? Zakaj je temu tako?

Večina ljudi ima moč slišanja, vendar pa je večina tako zelo očarana z melodijami sveta, da ne bodo z lahkoto predali svojih ušes pesnim čaščenja.

Edini način kako delovati proti temu je japa (redno ponavljanje Božjih Imen, katerokoli število ponovitev od 10 do 10.000 krat) ali posvetiti nekaj časa vsak dan molitvi ali meditaciji, iskanju Jaza, satsangu, petju Božjih hvalnic, poslušanju religioznih razprav ali katera koli druga praksa te vrste.

Na ta način bo telesni in umov mehanizem postal vedno bolj in bolj uglašen z vibracijami religiozne glasbe in jo bo zmožen ceniti. Brez redne prakse, ni mogoče izmojstriti nobene znanosti.

Podobno je potreben nenehen napor za te, ki ciljajo na Samo-spoznanje. To bi bilo potrebno imeti v umu. Prav tako, kot je potrebno naviti uro vsak dan, tako bo prevetritev strojnih delov uma s ključem božanske kontemplacije najmanj enkrat na dan močno pomagala pri očiščenju posameznikovega mišljenja.

25.

Ne polagaj pozornosti na napake drugih. Le-to zamegli pogled, umaže um in doda k množtvu materialnih grehov. Zato poizkušaj videti le svetlo stran stvari v čemerkoli kar zaznavaš.

Dobro in čudovito je to, kar je resnično in živeče, medtem, ko je slabo in grdo le senca tega, kar v resnici je. Nihče si nikoli ne želi biti slab.

Ko iščeš družbo drugih, se spomni, da si zunaj, da najdeš dobro in lepo.

V resnici, če si preprost in iskren znotraj kot tudi zunaj, bo tvoje srce čisto in polno radosti in tvoja inteligenca in razmišljanje glasno in natančno. Takrat boš našel dobro povsod in nič se ti ne bo pojavljalo kot zlobno.

Bog sam je popoln; ni osebe, ki bi lahko bila svobodna napak. S tem, ko izvajaš prakso, da vidiš dobre kvalitete v drugih, se iste kvalitete razvijejo pri tebi, saj tako kot misliš, takšen postaneš.

V bistvu ti to daje dosti večje zadovoljstvo za cenjenje dejanj drugih celo takrat, ko le-ti sedijo na svoji lastni vrednosti. To, da se zadovoljiš s premišljevanjem o svoji lastni vrlini, bo le napihnilo ego in okrepilo napake in slabosti drugih.

26.

Le ta, ki živi zavestno, tako rekoč v Samo-zavedanju, si zasluži, da se imenuje človeško bitje. Brez tega, da si najprej človeško bitje, posameznik ne more postati super-človek.

S sledenjem družbenim in moralnim zakonom, se postopoma razvijajo človeške kvalitete, in za tem, če posameznika začne zanimati duhovno potovanje in če se je njegov um očistil preko božanske kontemplacije, lahko gre onstran iluzije in zraste v super človeka.

Prizadevanje za izpolnitvijo svoje resnične želje je karakteristično za človeka; biti vzpostavljen v svojem resničnem bitju je znak super človeka.

Človekova naloga je zadovoljitev njegove želje po prebujenju; naloga super človeka se je izpopolniti v svojem resničnem bitju, kar nakazuje na odpovedovanje in vse obsegajočo Ljubezen.

Prvo poizkusi in bodi resnično človeško bitje.

27.

Vrhovno je radost sama. Zato je cilj življenja vseh čutečih bitij radost (ānanda). Vedno dajaj in prejemaj srečo, čuj in vidi čudovito, tako boš zmožen živeti prečudovito.

Malodušje je znak smrti: nihče v celotnem veselju ga ne pozdravlja. Če pobitost vstopi v tvoje srce, ga odpelji stran na silo. Povej si: »Zakaj bi se moral jaz, ki sem potomec Vrhovne Radosti, čutiti otožnega?«

Ali sin bogatega človeka kadarkoli kaže svojo revnost? Čeprav je morda bilo bogastvo njegovih staršev izgubljeno, še vedno počiva zadovoljen v sebi; saj ve, da je potomec imenitne družine.

In ti, čigar notranji zaklad je prav nedotaknjen – ali bi moral svoje dneve preživeti kot berač? Ali se lahko doseže karkoli brez tega, da bi vzdrževal svojo hrbtenico pokončno?

Ali ne vidiš s kako dosti energije ljudje na Zahodu govorijo in delujejo? Svoje srce in dušo so položili v varovanje svetovnega materialnega bogastva in blaginje in ves komfort je v dosegu njihove roke.

Za vedno izženi iz svojega srca karkoli, kar je iz narave strahu, zaskrbljenosti ali obupanosti. Kjer so radost, iniciativnost in vnema, tam je prisotna sama Vrhovna Energija (Mahāśakti).

Nauči se videti Boga v vseh vrednih podvigih človeštva. Če lahko storiš to, boš prešel iz materialnega nivoja karme v Resničnost, v Brahmana, ki je identičen s spoznanjem Vrhovne Blaženosti (Paramānanda).

28.

Ker ne moreš videti samega sebe s svojimi lastnimi očmi, moraš neučakano poslušati, ko drugi kažejo na tvoje napake. To je pomoč pri samo pregledu: medtem pa, ko poslušanje lastnega hvaljenja ne

naredi nič drugega kot škodo.

Odnos večine ljudi je prav nasproten tem; radi imajo, da jih hvalijo vendar pa se na veliko bojijo cenzure. Kot rezultat ostanejo odvisni od hvale in obsodb skozi njihova življenja in posledično trpijo pogoste frustracije.

V materialnem življenju se je potrebno zavedati hvaljenja in obsojanja. Vendar pa če na duhovni poti posameznik ne postane ravnodušen do obeh, ne more ostati stabilen in trden.

Da bi napredoval notranje, se mora posameznik osredotočati na en Cilj, z drugimi besedami, postati absorbiran v Enega. Zato je nujno vzgajati dejavnosti in stanja uma, ki spodbujajo eno usmerjenost in se umakniti kolikor se le da stran od vseh zunanjih motenj.

29.

Eno Božjih imen je Chintāmani (izponjevalec želja).

Najprej se ljudje obrnejo nasproti Bogu, ker On zadovolji vse njihove želje, vendar pa s tem, ko čas mineva postanejo tako absorbirani v kontemplacijo Nanj, da preprosto več ni prostora za kakršno koli drugo misel, tako rekoč, postanejo prepojeni z Božansko prisotnostjo.

Posameznik mora hrepeneti po Bogu tako strastno kot skopuh hrepeni po bogastvu, kot tisti brez otrok hrepenijo po sinu. Skozi življenjsko potovanje imej njega kot prvo in najpomembnejše v svojih mislih in On bo postal tvoj edini cilj.

Če lahko kdorkoli tako ujame Njega v svetišče svojega srca, bo On vzel vsa bremena iz svojega občudovalca in mu dal svobodo, da kontemplira izključno Božansko. Bilo je nešteto primerov tega, ne le med svetniki in sannyāsiji, temveč tudi med ljudmi sveta.

Celo zveri, ptice in rastline so znotraj Njegove svetle Milosti. Položi vse skrbi k počitku, zavzemi zatočišče v Njem z mirnim umom.

Naj tvoj zmaj leti z vrstico, ki jo držiš trdno v svojih rokah: veter jo bo sam od sebe zagrabil in ponesel lebdeče v nebo.

30.

Kadarkoli imaš priložnost, se smej kolikor se le lahko. S tem se bodo vsi togi vozli v tvojem telesu razrahljali.

Vendar pa smejati se površinsko ni dovolj: tvoje celotno bitje mora biti združeno v smehu, tako na zunaj kot na znotraj. Ali veš kakšna vrsta smeha je to?

Preprosto se stresi z veseljem od glave do peta, tako, da posameznik ne more reči, na kateri del tvojega telesa smeh najbolj vpliva. Kar običajno počneš, je to, da se smejiš s svojimi usti, medtem, ko tvoj um in čustva niso vpletena v vse to.

Vendar pa želim, da se smejete s svojim obrazom, s svojim celotnim srcem in dušo, s celotnim svojim življenjskim dihom.

Da bi se bili sposobni smejati na ta način, morate imeti popolno vero v moč Jaza (Sebstva) in poizkusiti pripeljati zunanje in notranje dele vašega bitja v popolno harmonijo.

Ne množite svojih potreb, niti ne dajte proste poti občutku potrebe, živite življenje brezmadežne čistosti. Delajte interese drugih za svoje lastne, iščite zatočišče pri Njegovih stopalih v popolni predaji. Potem boste videli kako smeh, ki teče iz takšnega srca premaga svet.

31.

Vsak od petih prstov na roki ima svojo lastno svojskost, vsak del telesa ima svojo lastno funkcijo, visoko ali nizko; zobje morda včasih dobro zagrižejo v jezik, vendar pa, ker je vse to vaše lastno telo, sprejmeš vse njegove načine in prevzameš veliko bolečino, da poskrbiš za vsak njegov del.

Na enak način. Poizkusi smatrati kot tvojo lastno vsako osebo, s katero si v stiku. S tem, da narediš to za svojo navado, boš tekom časa začel čutiti, da so vsi v vesolju del tebe. Celoten namen duhovnega popotovanja je to, da odpraviš razlikovanje med 'jaz' in 'ti'.

32.

Deloma zmanjšaj vse zunanje odvrčanje, kot obiskovanje ljudi in površinske pogovore. Drugače bodo le-ti postali ovire na tvoji poti do spoznave Boga.

Eden stanuje v zatočišču tvojega srca; če sta tvoja vid in sluh obrnjena navzven, kako pa se lahko začneš zavedati Njegove prisotnosti? Resnično čaščenje je to od srca. Zunanje rime in ceremonije so le majhen del tega.

Kot mati ljubkuje svojega slabotnega otroka v svojem naročju, tako moramo v začetnih stopnjah naše sādhanе objeti Božansko blizu naših prsi, kot bi to naredili z bolnim otrokom.

Če v času molitve in meditacije niste sposobni umiriti sebe in pozabiti na svoje materialne aktivnosti in skrbi, ne boste prejeli nobene žive izkušnje Boga.

Prav tako, kot ko poslušate telefon, usmerite svojo pozornost v popolnosti na poslušanje, tako tudi, ko meditirate si morate krepiti vsa svoja čutila do ene točke, da bi okrepli svojo moč koncentracije.

33.

Človek je podoba Boga. Roditi se v človeškem telesu je najvišji tip rojstva.

Nikjer na svetu ni moč najti takšnega obilja skritih zakladov, kot v domeni človeškega uma. Kot iskalec biserov se mora posameznik

potopiti v najgloblje globine lastnega bitja in biti čez delovni dan in ponoči na iskanju teh dragocenih biserov.

Podžigaj notranji ogenj in mu dovoli, da razsvetli tvoje življenje in svet. To je vrhovni namen človeškega stremljenja.

34.

Govoriti pomeni odplavati na površino, razen, če um ne ostane na površini, besede ne bodo prišle. Kakor dolgo je posameznik zatopljen v globine, ni niti možnosti, da bi govoril; vendar pa kakor hitro se dvigne na površino, bo govor ponovno izbil. Zato jezik ne more vedno v popolnosti izraziti posameznikovih občutkov in zamisli.

Posameznik lahko pogosto pravi ljudem: »Nezmožen sem postaviti v besede to, kar čutim.«. Ali to ne kaže kako omejen in nepopoln je človeški jezik? Niti ne zmore prenesti malo tega, kar razumete, kako bi šele prenesel veliko količino, ki leži onstran tvojega vedenja!

Poizkusi se naučiti znanosti uporabljanja in razumevanja skritega jezika srca in sposoben boš doseči vse brez besed.

35.

V katerokoli smer morda že obrneš svoj pogled, boš našel Eno Večno Nevidno Bitje, ki se je manifestiralo. Pa vendar ni tako lahko zaznati te Prisotnosti, ker On prežema vse.

Kot je Kraj poznan po svoji veličastnosti in ogenj po svoji vročini, tako Nemanifestirano služi Njemu skozi svet manifestacije.

Analiza substance vseh ustvarjenih stvari, če jo izvajamo dovolj daleč, bo peljala do odkritja tega, da je to kar ostane identično in enako prisotno v vseh bitjih: On je ta, to je To, ki je izražanje Čiste Zavesti (Chetanā).

V laboratorijih univerz in bolnišnic in na mnogih drugih prostorih po vsem svetu, grede raziskovalci različnih vrst v podrobnosti in nove teorije se nenehno razvijajo. Če pazljivo premisliš o teh, boš videl, da oni le iščejo dokaz za obstoj Enega Vse-prežemajočega Bitja.

Če med raznovrstnostjo sveta raznolikosti ustvariš napor, ki se ohranja, da bi opravil vse svoje delo kot zvesti služabnik Vsemogočnega Očeta Vesolja, bosta ljubezen in predanost Njemu prebudila tvoje srce.

Ko se omejujoči zidovi ega zrušijo, boš postajal bolj in bolj trdovraten in srčen pri svojem iskanju Resničnosti.

Potem se bodo vse mnogokratne slike, ki jih zaznavaš zlike v eno sliko in vsa tvoja različna razpoloženja in pogledi bodo zajeti v enem velikem oceanu Blaženosti.

36.

Da bi postal čisto bel, mora posameznik izprazniti svoj um ali pa bo izgubil sebe v brezmejnosti Vsega.

Belost je rezultat popolnega odsevanja kombinacij vseh barv; torej je brezobličnost bela. Da bi bil snežno bel, mora posameznik biti resničen in preprost.

Trudi se, ko vztrajaš v zatočišču resnice in odkritosti, da bi bil bel kot mleko, tako notranje kot zunanje. Potem ne boš le srečen, temveč boš tudi postal vir sreče za vse, s katerimi si v stiku.

Odpovedovanje nakazuje brežhibno čistost in odkritost. Če živiš v svetu, osvobojenem ponosa in sebičnosti, bodo ljudje tekmovali drug z drugim v tem, da ti zagotovijo vse kar potrebuješ. Istočasno pa bo tvoj idealen način delovanja in duh predanosti služil kot primer, kjerkoli morda že boš.

V teh dneh materialnih užitkov in luksuza, je zelo potrebna

iskrenost, ki se očisti z odpovedovanjem. Popolno odpovedovanje je v resnici popolni užitek.

37.

Če lahko svoje življenje narediš kot tok, ki hitro in enakomerno teče nasproti svojemu cilju, brez tega, da bi se kadarkoli zaustavil, ne le, da se ne bo zmožna nobena vrsta nečistosti nabrati znotraj tebe, temveč se bodo tudi drugi ljudje v tvoji okolici očiščevali.

Ogenj šviga visoko v nebo, pa še vedno obstaja točka onstran katere plamen ne more ohraniti svoje lastne narave in se spremeni v dim.

Neprekinjen tok vode je tako močan, da ga ne morejo ovirati niti drevesa, niti številčnost skal, ki mu pridejo na pot, da reke in tokovi prepotujejo tisoče milj dokler ne prispejo na njihov dokončen cilj.

Če želiš doseči Resnico, moraš prav tako kot reke, vztrajno napredovati neutrudno z veliko iskrenostjo namena.

38.

Od vsakega bitja na svetu se lahko naučiš nekaj ali nekaj drugega. V tem smislu so vsi Guru nekoga drugega. Vendar pa je Vrhovni Guru Ta, ki vodi človeka na njegovem iskanju Boga ali Resnice.

Ko kot rezultat meditacije ali satsanga začne oseba hrepeneti za Bogom, Se mu Onsam pojavi utelešen v obliki Guruja. Resničen učenec je ta, ki s popolno predajo Gurujevim stopalom spozna, Kdo je pravzaprav Guru.

Učenec mora posvetiti sebe služenju Guruju in vedno ubogati Njegova naročila v popolnosti.

Gurujeva milost in blagoslov teče navzdol po glavi, ki se prikloni

pred Njim. Bolj eno usmerjen in ponižnejši postaja učenec, hitreje bo razvil svojo sposobnost za napredovanje.

Druga beseda za sina je »ātmāja«, samo-ustvarjen. Na duhovni poti je primerno, kakor hitro se odnosa med Gurujem in učencem ne da več prekiniti, imenovati učenca resnični sin, Gurujevega ātmājo.

39.

Če želiš postati poglavar potrebuješ poleg svojega meča in ščita še moč in sposobnost, da ju uporabljaš. Tako močno in odločno vpiješ za samoupravo (swarāj). Ko si notranje pripravljen za swarāj, jo boš vsekakor imel.

Na temeljih etike in morale izgradi življenje religije in pravičnosti (dharma jīvan); imej Boga prvega in najpomembnejšega v vseh svojih podvigih. Na ta način boš zapolnjen z Božansko Močjo (Mahāśaktī), in potem, kdo se bo zmožen vpletati se v tvojo neodvisnost?

Če nimaš mojstrstva nad sabo, kako pa se lahko vlada tako široki množici vsega? Če postaneš monarh v kraljestvu uma, bo zemeljska vlada avtomatsko padla v tvoje roke.

V resnici svet počiva na dharmi. Dharma je resnično življenje sveta.

40.

Študentje medicine najprej morajo zelo podrobno preučevati lobanjo, kosti in različne organe človeškega telesa. To naredijo s pomočjo modelov, ki jih režejo in preiskujejo na različne načine.

Podobno, da bi se naučili prvih korakov znanosti duhovnega življenja, so potrebne vse vrste praks in ritualov. Fizična in mentalna disciplina, ki jo zagotavljajo ta zunanja opazovanja, po

navadi služi kot cilj notranjemu Gostu.

Tega, da bi spoznal to, kar leži znotraj, se ne bo dalo, če ignoriraš to kar je zunaj, saj je za vsemi varljivostmi sveta skrit On.

To vesolje se lahko tudi imenuje odsev Tega, ki je večno buden. Ne dovolite, da vas bežni užitki sveta zavedejo: Trudite se vztrajati v Njem, vrhovnem Prebivalcu srca.

41.

Mnogi ljudje pravijo: »Ni mi všeč žvenketanje in vznemirjenje, ki so karakteristike kīrtane. Raje sedim v tišini na samotnem kraju in meditiram.«

Dejansko je izvrstno, če lahko v tišini dosežeš zvezo z Bogom. Vendar pa glej opazuj pazljivo, če tvoj um išče Boga ali odtava v zmedenost sveta?

Če ne opaziš vihravosti kīrtane, temveč se osredotočaš na Božje ime, če ne poslušаш različnih napevov in ritmov bobna in cimbal, temveč si dovoliš, da se razširiš pri zadnji noti glasbe, se boš začel zavedati, da se je kontemplativno razpoloženje spontano prebudilo v tebi.

Za povprečno osebo je najpomembneje, da dvigne vibracije svojega fizičnega telesa, da bi bil sposoben prodreti v subtilne nivoje zavesti.

Pripelji skupaj svoje prijatelje in sorodnike kadar koli lahko in se družī z njimi pri petju Božjega Imena ali Njegovih hvalnic, ali, če to ni možno, obiskuj kraje, kjer se izvaja religiozna glasba.

Z rednim čantanjem Božjega Imena boš večkrat padel v pravo razpoloženje za kīrtano in s tem, da sodeluješ pri kīrtani, boš postal bolj in bolj naklonjen praksi jape, meditacije in kontemplacije.

Da bi bil učinkovit, se mora vse čaščenje izvajati z vero in redno,

tudi kīrtana bi se morala izvajati z enakim odnosom. Zelo dobro bo, če ti, ki se tega udeležujejo, lahko vzdržujejo uglašenost in ritem.

Priklicujte Njegovo Prisotnost Katerega Ime čantate, drugače bo to le glasbeno preživljanje časa namesto Nama Kīrtana.

42.

Drug drugega ne poznamo. On nas pozna vse.

Stoj blizu gore in opazil boš kako so zemlja, skale, drevesa, korenine in plazilke prepletene na tak način, da dajejo vtis, da če se edna od njih zrahlja in odpade, bo temu sledil celoten konglomerat. Toda ali se to zgodi? Gora h kateri pripadajo, jih je objela na svojih prsih in drži vse na svojem mestu.

Ko potres ali podobna katastrofa zamaje goro, ne bo niti en njen del ostal nedotaknjen.

Na enak način, čeprav misliš, da si si izgradil in držiš skupaj družino, družbo, civilizacijo in tako naprej, je dejansko le On sam Veliki Ohranjevalec, ki nadzira vlakno življenja. Zato je poznati Ga bistveno. Poznati Ga pomeni poznati vse in zato biti osvobojen konfliktov želja.

43.

Le tarnati: »Dan in moč, daj mi moč vplivanja!« ni dovolj, da bi posameznik postal močan.

Kako številčne in raznovrstne so naprave in izdelki v bolnišnici, ki dajejo sprostitev in pogum bolnikom. Vendar pa, ali se lahko ostre bolečine notranjih bolezni v katerem koli primeru pozdravijo z zunanjimi pripomočki?

Opustitev mora priti od znotraj in zaradi tega morajo na veliko vsi

biti odvisni od svojih lastnih naporov.

Živi glede na predpise Šāster in modrecev: potem pa, ko je čas zrel, se bosta moč in oblast razvili od znotraj.

Tem, ki manjka občutka dolžnosti in čvrstosti karakterja, iščite pomoč in energijo pri drugih. Če si sam zmožen urejati vse svoje materialne stvari, zakaj pa bi moral potrebovati zagnanost le v času molitve in meditacije?

Z veliko vere in potrpežljivosti se osredotočaj medtem, ko se ukvarjaš z duhovnimi praksami in moč se bo avtomatsko prebudila.

Vseeno pa, če se boš počutil popolnoma nezmožen nadaljevati, preišči vzrok za svojo nesposobnost in ga izkorenini skozi bridko razrešitev. Drugače boš le nadaljeval z množenjem nepotrebnih blokad znotraj sebe in potem pričakoval neko zunanjo moč, da pride in te reši in te odvede. Je takšna stvar možna?

Dosti energije konja ali stroja je potrebno, da prisili kolesa kočije, da se zavrtijo po neravni stezi. Podobno, da bi sunkovito zasukal um stran od njegovih navezanosti na čutenje užitka, ga je potrebno usmeriti nasproti duhovnim interesom in prezaposlitvam z vnaprej določenim naporom volje.

44.

Najprej od vsega se je potrebno seznaniti z Njim, ki ga želiš priklicati.

Nenehno misli in govori o Njem, glej v Njegove slike, poj Mu pesmi ali poslušaj sveto glasbo, obiskuj romarske kraje, išči samost ali se povezuje s Svetimi in Modrimi, da bi se spoznal z Njim.

Ko je to doseženo, ga lahko imenuješ »Oče« ali »Mati«. Nekaj odnosov te vrste mora biti vzpostavljenih z Njim, ker ljudje sveta ne čutijo naklonjenosti razen, če je njihova vez definirana na ta

način.

Vajen si na sorodstvene vezi materialnega življenja, zato se tudi moraš tudi vezati na neke vrste odnos na religioznem področju.

Čeprav morda ne boš čutil na začetku globoke privrženosti, se nauči klicati Ga brez prestanka in z vztrajnostjo s ponavljanjem Njegovega imena ali preko katere koli druge metode, dokler ne Bo postopoma Zapolnil tvojega srca.

Vendar pa so, molitev, meditacija, miloščina ponujena v Njegovem imenu in tako naprej potrebne celo še po tem, ko je ljubezenska vez že skovana, tako da se jo vzdržuje nepoškodovano. Na ta način bo zavest o Njem postala tvoja drugotna narava in te ne bo nikoli zapustila, vse do tvojega zadnjega diha. To se imenuje združitev z Bogom.

45.

Če nekdo pravi: »Kako bodo moji ljudje shajali brez mene?«, to le dokazuje, da je njegova navezanost na njegovo družino močnejša, kot kdaj koli.

V resnici ni nihče nepogrešljiv nikomur drugemu. Preprosto ni res, da je lahko posameznik sproščen, ko je določena oseba ob njem in se zmanjša v nebogljenost brez njega ali nje.

Kjer prevlada takšno stanje, raje kot, da bi neuporabno pozival druge za podporo, mora posameznik skozi samo-spoznavanje odkriti vir svoje slabosti in poizkusiti prinesiti v ospredje svojo lastno notranjo moč.

Nihče nima rad stiske in trpljenja, vendar pa se ne zdi, da bi si ljudje poizkusili izgraditi pot do sprostitev.

Od zibke do groba človek živi svoje življenje na najbolj nenačrtovan način. Zaradi strahu pred bremenom, ki ga predstavlja družina, se mnogi izogibajo poroke, vendar pa je težko

ugotoviti, če jim to prinese zadovoljstvo.

V tem nepopolnem svetu ne more nič dati popolnega miru. Zato je skozi življenjsko potovanje absolutno potrebno iskati zatočišče v Njem samem. To bi moralo biti človekovo edino prizadevanje, njegov lasten vrhovni in dokončni cilj.

46.

Kakor dolgo obstaja prihajanje in odhajanje bo rojstvo in smrt. Ta, ki je navdušen nad rojstvom otroka, mora biti pripravljen na solze žalovanja ob času smrti.

Medtem, ko je vse v življenju nesigurno, je nesporna resnica, da vsak človek mora umreti. Da bi končal to prihajanje in odhajanje brez konca, obstaja le eno priporočilo: spoznanje Enega Vrhovnega Bitja.

Razen, če se skozi sādhanu um ne očisti in absorbira Vanj, posameznik ne more vstopiti v Njegovo Kraljestvo Miru. Pot do tega Kraljestva je ravna in nevarna kot Himalajska gorska steza.

Oskrbljeni s prekipevajočo željo za tem, da bi videli božanstva, so mnogi moške in žene ostareli in slabotni dosegli peš dolgočasno potovanje k znamenitim romarskim krajem. Brez, da bi upoštevali težavnost strmega vzpona, so hodili po poti dan za dnem, brez hrane, brez počitka, prežeti s hudim mrazom. Enako intenzivna mora biti resnost in potrpežljivost teh, ko iščejo Vizijo Jaza (Ātmā-darśana).

47.

Sprejmi Božansko Dovoljenje vsega dela, ki pride do tebe po naravni poti dogodkov in ga izvajaj radostno. V resnici se vse na svetu doseže z močjo volje.

Če z lastno odločenostjo in vztrajnostjo nekdo lahko pripelje ta

ideal v življenje, bodo njegova delovanja navdihnjena. Takšen delavec je podprt z Božansko Močjo.

Sledi enemu idealu in naredi navado iz tega, da pripisuješ vse Bogu. Z nenehnim sledenjem najvišjega Dobrega, bo ta praksa postala tvoja sekundarna narava in celo, če se pojavijo raznovrstne misli, te le-te ne bodo zmožne, vznemirjati.

Oblikovanje dobrih navad je edino sredstvo, da se zoperstaviš brezbriznosti in zanemarjanju v izvajanju svojih dolžnosti, saj je človek suženj navad. Veliko zanimanje, ki ga kažejo vsi v dobrobiti sveta, je bilo tudi doseženo skozi vajo v preteklih življenjih.

Čeprav je potreben čas, da si izgradiš dobro navado, posameznik ne sme nikoli postati brezsrčen, temveč vztrajati s čvrstostjo in vztrajnostjo. Dejstvo je, da duhovne vaje, ki se izvajajo z resnostjo vsak dan celo krajši čas, postopoma ustvarijo goreče stremljenje za Bogom. Vzgajanje odkritosti in čistosti je nepogrešljiv predpogoj za Samo-spoznanje.

48.

Dvojni proces uničevanja in izgradnje je vrozen v gibanje časa (kāla), saj je Mahakala, veliki Bog, ki sedi na tronu nad Časom, popoln kot Eno Celotno Bitje in popoln kot manifestiran v Mnogih.

Zato, je ustvarjanje in uničenje enako Njemu in zaradi te enakosti, je On Fontana-Dobrote in predmet čaščenja srečnega kot tudi žalostnega.

Brez kreacije, ne more biti uničenja in obratno. Posledično je oboje neizogibno v poteku zemeljskega obstoja.

Utihnili smo znotraj svojih školjk kot ujetniki, postali smo omejeni in ozkogledi in ne moremo preseči občutka 'jaz' in 'moje'.

Ob rojstvu sina vzklikamo od radosti in če umre, točimo grenke

solze, če lahko za trenutek pozabimo vezi z mesom in krvjo, bo razlikovanje med očetom in sinom izginilo. V dejanski resničnosti ne obstajata niti oče, niti sin: On sam je, Eden, utelešen v vsej pojavnosti, povsod.

49.

Kadarkoli si sprejel karkoli od drugih, si vzemi le toliko, kot v resnici potrebuješ; ko pa si dajalec, se potrudi, kolikor se le da, da v popolnosti zadovoljiš osebo, ki prejema.

Za širitev svojega zgubanega srca, naredi interes drugih za svoj lasten in služi njim kolikor le lahko z razumevanjem, prijaznostjo, darovi itn.

Kakor dolgo posameznik uživa v stvareh tega sveta in ima potrebe in zahteve, je potrebno streči potrebam posameznega človeškega bitja. Drugače posameznik ne more biti imenovan človeško bitje.

Kadarkoli imaš priložnost, daj ubogim, nahrani lačne, neguj bolne. Če pa si nezmožen početi karkoli drugega, lahko najmanj neguješ dobro voljo in dobrohotnost nasproti vsem in moliš za njihovo dobrobit.

S tem, da pozabljaš na svoje telo, se poizkusi osredotočiti na Jaz in na služenje kot religiozno dolžnost in izvedel boš skozi neposredno percepcijo, da je oseba, ki ji služiš, ta, ki ji služi in dejanja služenja le pojavljajo kot ločeni.

V temeljih služenja leži odpovedovanje; kakor dolgo obstaja želja za osebno srečo, hlepenje za užitki ali pričakovanje nagrade, resnično služenje ni možno. Tem trem vrstam želja se mora ta, ki želi služiti Bogu, odpovedati.

Služenje se lahko izvaja s telesom, umom ali govorom. Začni s katero koli od teh in se je drži zvesto; sčasoma te bo to odneslo v sotočje vseh teh v oceanu popolne samo-posvetitve.

50.

To ki umirja dih, pomirja ves konflikt in dvom in prebudi tiho zaupanje v človeškem srcu, se imenuje VERA.

Vera vedno gre skupaj s spoštovanjem in resnicoljubnostjo. Vera, ki temelji na mnenjih drugih ali na verovanjih v zakone vzroka in posledice, bo služila svojemu namenu le v materialnih težnjah.

Pristna vera vznikne od znotraj s tem, da se posameznikov um osredotoči na Vrhovno Bitje. Posameznikova vera zato postane osredotočena na resnico in globok spokoj vstopi v srce in ga napolni z veliko močjo in neopisljivim mirom, katerega muhe usode ne prizadenejo.

Vso duhovno prizadevanje temelji na veri, zato je najprej potrebna vera. Posameznikovo iskanje za Neznanim, Nedoumljivim, se mora začeti z vero in spoštovanjem. Drugega sredstva s katerim bi se podal na potovanje za Dokončno Resnico ni.

51.

On, ki je popoln in svet, obdarjen z veličino in vsemi vrlinami, je sam primeren, da bi bil idealen, iz tega gledišča ne obstaja noben drug ideal razen Boga.

Kljub temu bi za praktične namene aktivnega kot tudi duhovnega življenja vsakdo moral dovoliti sebi, da ga vodi primer neke svete osebe.

Učenje, ki je pridobljeno iz Svetih tekstov, ne more nikoli vplivati na domišljijo tako močno kot živeči ideal. Z drugimi besedami, takšnega navdiha kot ga je moč potegniti iz tega, kar posameznik zaznava s svojimi lastnimi očmi, ni mogoče nikoli potegniti iz tega, kar se spozna le preko sklepa ali domneve.

Najprej se posameznik mora odločiti, po kateri poti bo šel in potem izbrati svoj ideal v skladu s tem in mu slediti.

Če je zaradi kakšnih posebnih dobrih okoliščin posameznik zmožen stopiti v stik z resničnim Modrecem ali Svetnikom in ima privilegij živeti v Njegovi prisotnosti, mora posameznik razviti brez željnost in Mu služiti predano in preko Njegove milosti in dobrohotnosti poizkušati dvigniti sebe.

Če kdaj koli zadržuješ v sabi bistvo vseh idealov, ki so Bog sam in zvesto izvajajo učenja Svetih in Modrih, bo cesta do dosežkov postala gladka.

52.

Vsi ljudje hrepenijo po miru, a zelo malo njim se le-ta pojavi, in razen, če se On ne prebudi v našem srcu, ne bo nič prineslo popolnega miru.

Niti skozi bogastvo, niti skozi družino, položaj ali slavo, se ne da dobiti miru, saj so ti, kot vse zemeljske stvari, izpostavljeni nenehni spremembi kot dan in noč, pridejo in hitro ubežijo.

Zaradi tega je tako pomembno zbrati bogastvo, ki se ga ne da uničiti in ko se ga doseže, bo enkrat za vedno očistilo madež želja. To bogastvo ni nič drugega kot Bog sam, ki ga kljub temu ne poznamo. On ždi v srcih vseh.

Ko se skozi Šatkarmo (duhovne vaje in služenje Bogu) tema, ki zakriva našo zavest, raztopi, se On razkrije v Svoji očarljivi lepoti: tako bodo pospremljeni v vladavino popolnega miru.

53.

Ali ste kaj opazovali otroke pri igri? Oni začnejo svojo igro z velikim entuziazmom in zanosom, kako prijateljski so, kako prisrčni!

A preden se njihova igra bliža koncu, jih razlikovanje v njihovih mnenjih glede vprašanja zmage in poraza zaplete v tak grenak boj,

da najprej zlorabijo drug drugega, potem pride do odtrganja in na koncu bežijo domov v solzah.

Materialni ljudje, čeprav odrasli, se obnašajo na zelo podoben način. Kakor hitro zaslužijo malo denarja začnejo živeti prestižno življenje z zabavami, razvedrilom in družbenim življenjem. Za krajši čas se temeljito zabavajo.

Vendar pa postopoma, s staranjem, morajo preiti skozi vse sorte različnih preizkusov in bolečih izgub in so na koncu tako prevzeti od obupa, da se jim življenje zdi neznosno.

Ti, ki po drugi strani živijo življenje odpovedovanja k božji Volji, ki iščejo zatočišče pri Njegovih Stopalih, pa bodo ostali ne vznemirjeni in mirni celo, če se soočajo s kakršnim koli pomanjkanjem in boleznimi.

V tem večno spreminjajočem se svetu, bo izmenjavanje sreče z žalostjo vedno človekova usoda, prav tako kot večne posledice oseke in toka, sonca in dežja.

54.

Kakor mater poznajo po njeni naklonjenosti in nežnosti do njenih otrok, ženo z njeno ljubeznijo in predanostjo do njenega moža, prijatelja s svojimi prijateljskimi občutki in pripadnostjo do svojih tovarišev, tako je moč spoznati religiozno osebo z njenim na Boga osredotočenim, posvečenim življenjem.

Le povedati, da nekdo verjame v Boga, je prav neuporabno. Religija se mora vaditi s posameznikovim odnosom uma in srca in z njegovimi dejanji. Ko se ukvarjaš s preprostostjo – postenja, bedenje in podobno – če manjka resnične predanosti postanejo to zgolj mehanični obredi.

Pazljivo preišči svoje srce in um in poizkusi izkoreniniti hibe, ki jih odkriješ v sebi. Na ta način, s tem, da izvajaš zadolžitve,

ki ustrezajo tvojemu položaju v življenju, se stabilno prebijaj naprej: prišel bo dan, ko bodo tvoja dejanja v harmoniji s tvojimi stremljenji in potem boš sposoben resničnega duhovnega napredka.

55.

Izkušati je naravna funkcija jezika. Vendar pa, razen, če se neka trpka, sladka, slana ali kislja substanca ne dotakne jezika, okusa ni. Čudovita stvar je, da karkoli je položeno na jezik, bodisi pikantno ali okusno, bo okus tega zvesto ustvarjen.

Na podoben način, možnost katere človeško telo še ne vsebuje, mora ta šele biti odkrita: iz tega razloga se le-ta lahko imenuje mikrokozmos.

Kakor koli že gledaš na to, se bo to odzvalo. Če iščeš materialno izkušnjo, boš videl kako te bo zvabila, in te na koncu pustila preveč sitega. Vendar pa, če jo vadiš, da bi služila duhovnemu življenju, ti bo dovolila, da postaneš miren in spokojen.

Telo je vredno, kjub temu, da ni: če želiš prečkati reko, je ladja zate velikega pomena, vendar pa, ko si dosegel drugo obalo, nikoli niti ne pomisliš na trajekt, ki te je prepeljal preko.

Uporabnost človeškega telesa je podobna kot uporabnost narave. Ko »obstajanje jaza« izumre, bo svet in z njim telo odšlo ven iz polja posameznikovega pogleda.

56.

Pri vseh stvareh je potrebno vzpostaviti središče. Drugače ni možno razviti resne intenzivnosti.

Ko um postane vedno bolj osredotočen na eno stvar, posameznik postane enakomerno bolj iskren, umirjen, ljubeč in sproščen. Na ta način lahko posameznik prav ujame vpogled v Vse-prežemajočega

Enega.

Izberi besedo, obliko, podobo, simbol – v bistvu karkoli svetega, kar predstavlja Njega kot celoto ali del – bodisi v sreči ali v nesreči, in brez prestanka usmeri tok svojega razmišljanja nasproti temu.

Čeprav lahko um brez prestanka vandra sem in tja, bo ponovno iskal počitek v tem fiksiranem središču. Ob primernem času se bosta prebudila ljubezen in predanost Zanj, ki bo potem prevzel tvoje srce.

Doseči Samo-spoznanje le skozi osebni napor ali spoznati Boga skozi Jogo ali podobne prakse je v sedanjih letih zelo težko za običajno osebo.

57.

Zakaj sediš negotovo v temi? Vstani in pojdi iskat Luč, še več Luči!

Kako dolgo lahko še živiš v soju laterne ali električne žarnice? Ko se olje izčrpa, ko žarnica pregori, je potrebno, da tvoja svetilka pride ven. Razsvetli svet z lučjo, ki se ne more nikoli izčrpati.

Ali veš, kaj je ta luč? Vera v Boga, ljubezen do Boga. Ponesi potovanje za to lučjo v vsak dom in hitro boš videl vse sevajoče, tako znotraj kot zunaj.

Ena stvar se mora roditi v umu: če se naj doseže karkoli v dandanašnjih časih, bo potrebno v spravo darovati materi Lakshmi, takorekoč potrebno je zagotoviti sodelovanje ženske. Saj označuje Duh dandanašnjega časa, da bodo ženske zavzele svoj prostor pri krmilu družbe in moški bodo veslali.

Nujno je trenirati dekleta skupaj s fanti, da pojejo kīrtano, da berejo Bhagavat Gito in Śrīmad Bhagavatam, da vadijo japo in meditacijo. Pripeljati jih je potrebno v stik s Svetimi in Modrimi in prisostvovati morajo Satsangu. Potem boste videli, kako se bodo življenja obojih, tako moških kot žena, oplemenitila in dvignila na

višji nivo.

Če na ta način da oživeti prvega od varnāśramov iz starodavnih časov, takorekoč brahmacharya āśrama, in da ta zaživi skozi mlade ljudi, bo sledila renesansa Hindujske družbe.

58.

Sannyāsi je ta, ki vedno ždi v praznini (śūnya). Ta ki je prejel sannyāso, pa vendar je ves čas odvisen od drugih, le poizkuša postati sannyāsi. Pristen sannyāsi je ta, ki je pustil vse, da plava v Božjem imenu.

Kakor dolgo posameznik goji želje za domom ali družino, za denarjem in stvarmi, ki jih le-ta lahko kupi, za telesnim udobjem in intelektualnim užitkom, za slavo, prepoznavo in podobno, je dosti bolje zanj, da ostane znotraj okvira družine.

Obstaja jih samo nekaj, ki lahko hodijo po tej poti popolne odpovedi.

Ti, ki so šli naprej v brezdomstvo brez, da bi postali v popolnosti nesebični in so zato nezmožni opazovati predpisana pravila vedenja sannyāsāśrama, bodo ustvarili vse vrste komplikacij.

Biti lastnik prebivališča z duhom sannyāsija je vsekakor hvalevredno. Vendar pa človek, ki le prevzema oker oblačilo, brez tega, da bi bil sannyāsi v srcu, postane kriv resničnih napak. Ne samo, da poškoduje sebe, tudi njegovo obnašanje je v nasprotju z idealom svetega reda sannyāse.

59.

Brez samosti se Boga ne da najti. Ti, ki stremijo, da bi dosegli Vrhovno Bitje preko meditacije v tišini in osvoboditev od vezi bodo odkrili Himalajo kot najbolj prirojeno bivališče. S tem, da je podprt z veličastnostjo in sijajem narave, obdan v njeno

mirnost, ko postane lahko kontemplirati neskončnost, posameznik spontano skoči v globine Jaza.

Ti, ki so po drugi strani nagnjeni v čaščenje, bodo imeli raje, da ostanejo poleg obal morja. Navdihnjeni z glasbo lomečih se valov, kjer ekstatično čustvo kipi navzven, vse dokler tega, ki je obdan v neomejeni ljubezni Gospoda, ne odnese stran, naravnost k njegovemu Cilju.

Za te, ki ne sledijo posebni smeri, temveč so željni, da so popotniki na poti do Razsvetlitve, bo primerna vsaka lepota na osamljenem kraju. Lastniki prebivališč bi morali vzpostaviti znotraj svojih domov ločen sveti kotiček kot svetišče za božjo kontemplacijo.

A za tega, ki se je odpovedal vsemu za ljubezen do Boga, ki povsod vidi Njega samega, so vsi prostori enako dobri.

Prizadevaj si nadzirati svoje sprehajajoče se besede in se dvigni nad spremenljive življenjske okoliščine, potem bo težava, da bi imel primeren kraj za svojo sādhamo, prenehal obstajati.

60.

Da bi postal v popolnosti predan občudovalec mora posameznik izkoreniniti »jaz« iz svojega mišljenja in občutja, kot tudi iz svojega govora in v popolnosti prenehati obsojati s svojim razumom in inteligenco.

Majhen otrok, po tem, ko se koplje v umazaniji svojega lastnega telesa, stegne svoje roke, da bi ga njegova mati dvignila v naročje in ker otrok ne ve kako se obnašati bolje, ga mati pazljivo očisti in opere in ga potem smejoč se dvigne na svoje prsi.

Takšen je zakon nesebične ljubezni in nežnosti. Kjer je to, da se narediš popolnoma nevpadljivega že sādhamo sama, ni potrebno nobene druge mantr ali tantre.

Poizkusi postati kot majhen otrok in brez kakršnega koli navora iz

tvoje strani, te bo Velika Mati tega sveta vzela v Svoje Roke.

Vendar pa, če v nasprotnem želiš, da te vodi tvoja lastna inteligenca, boš položil na svoje rame popolno odgovornost, da se dvigneš. Ali nisi utrujen igre svojega razuma, ali nisi okusil dovolj zmag in porazov?

Sedaj je trenutek, da se vržeš v Milost Vsemogočnega kot ta brez zatočišča in podpore. Skoči v Njegov objem in odrešen boš skrbi. Ne pozabi, da je čistokrven norec ta, ki bo našel Boga.

61.

Božja igra v fizičnem svetu delovanja je zelo drugačne narave od te iz psihičnega sveta zamisli in mnenj (bhāva).

Svet delovanja je preprosto dojemljiv in poln dejanj in vznemirjenj, med tem, ko se v subtilnem svetu zamisli in čustev vse zgodi v tišini in skrivnostnosti. Če bi bilo drugače, bi občutja in misli (bhāva) ne mogla postati močne; ta notranja sila je tista, ki vzdržuje ta notranji svet delovanja, da se giblje.

Izvir Gangesa leži v globinah nedosegljive džungle, skrit pred človeškimi očmi; pa vendar njegove življenje dajajoče vode namakajo polja in pašnike in prinašajo nasmeh v smejoče se podeželje, ki leži vzdolž njegovih bregov.

Bhāva Je ta, ki je osnovno stvarjenje, ohranjanje in razkrojitev vesolja.

Vendar pa, kakor dolgo še ni odpadla človeška karma sama pa sebi in je zato človek odvisen od dela, je pomembno prepoznati radodarnost v delovanju. Ta, ki čuti željo, da bi rad bil dejaven, ne more doseči najvišjega Dobrega brez tega, da se vključuje v delo.

62.

Starejši postajaš po letih, manjši se zdiš, da postajaš pod pritiskom materialnih nuj.

Morda si srečal neke svetnike, ki ne pričakujejo nič od človeka ali narave, napolnjenih z vse obsegajočo ljubeznijo, in so pravo utelešenje neodvisnosti, delujejo kot jih duh giblje in so srečni in spokojni v vseh okoliščinah.

Vendar pa si ti, neglede na vse tvoje poizkuse po varnosti v trdnjavi posvetnega življenja, vedno zafrustriran in preresetan s strahom.

Osvobodi se in poizkusi postati zares veličasten. Z uporabo moči modrecev in svetnikov v tvojem aktivnem vsakodnevnem življenju, se svet lahko izboljša.

63.

Občutek ločenosti med Bogom in človekom ni prenehal obstajati nikoli.

Bog je vedno pripravljen sprejeti človeka z odprtimi rokami. Vendar pa se človek, ki je vpleten v zanke svoje karme, ne zaveda Božje prisotnosti znotraj sebe in kot da bi bil slep, niti Ga ne vidi ali celo išče.

Pa vendar, ko postane posameznik prevzet z iskanjem Božanskega, postane bolečina ločenosti tlakovana pot, ki vodi k združitvi in s tem se zapornica Blaženosti dvigne.

Upanje na združitev je celo bolj čudovito kot združitev sama. Z rastočo vero in predanostjo posameznik vriska še bolj s tem upanjem, dokler ga njegovo tarnanje in prošnje ne pripeljejo do izpolnitve.

Ali nisi nikoli opazoval kako ptice v gorah kličejo druga drugo iz dveh različnih vrhov, brez da bi se sploh utrudile? Klic druge slišijo prav dobro, saj dobijo toliko zadovoljstva iz te ljubezenske igre iz

daljave, da ne poletijo nikoli druga blizu druge.

Priklicovati Boga samo po sebi prinese olajšanje od začasnih zbudljivih ločenosti. Občutek potrebe in odsotnosti je vsekakor zelo potreben. Do močnega poriva, da naj vlagaš napor, ki ga vzpodbuja muka zaradi ločenosti z Bogom še naprej, ne more nikoli priti zaradi prepoznavne, da je človeška dolžnost iskanje Resnice.

Večno zavedajoč se svoje praznosti, jo poizkusi zapolniti z intenzivnim prizadevanjem. Globje postaneš absorbiran v misel Nanj, bolj bo raslo tvoje stremljenje za Božanskim in odvrčalo tvoje interese od vseh drugih teženj in te popeljalo v popolno samo predajo.

64.

»Bog je povsod. Zakaj pa bi sploh morali klicati Njega? Seveda ne želi ničesar od nas!« Besede te vrste je pogosto slišati od mladih in starih.

Dragoceni dragulji in kovine ležijo skriti v notranjosti zemlje. Koliko napornega dela je potrebno, da jih pripeljemo na površino!

Podobno, čeprav On ždi v vsakem človeškem srcu, mora človek z molitvijo in meditacijo, z brskanjem globoko po skrivnostih življenja, očistiti svoj um in odstraniti svojo nevednost, da bi postal primeren prejeti Božansko Milost, ki sama lahko sproži Vrhovno Izkušnjo

Če pri tem, kar je omenjeno zgoraj, v njegovem umu vznikne povpraševanje, je to pokazatelj, da se v njem prebujajo želja po tem, da bi našel Boga, pa bodisi, da se je zaveda ali ne. Zato bi se moral prebujati z vsemi možnimi sredstvi in se obrniti k Bogu.

Ali ne moliš za svojo lastno korist? Ko se po tem, ko zareže v trojno trpljenje sveta, človek sooči s krizo, le takrat moleduje Boga

za pomoč. Koliko vas si želi Njega čisto zaradi Njega?

Za začetek, večina ljudi joče Bogu zaradi skrajne bolečine. Če njihove želje izzovejo Njegov odziv, čeprav le bežnega, je moč najti še več radosti pri klicanju Njega.

Med tem, ko živite na tem svetu si prizadevajte in Ga kličite vedno, če čutite za to nagnjenje ali ne. Sodbe in bridkosti bodo zato, da bi vas vznemirjale, izgubili moč.

65.

»Razen, če je posameznik blagoslovljen z Njegovo Milostjo, ali je sploh možno moliti k Njemu?« Takšni pomisleki včasih služijo kot izgovor.

Če Njegove Miline ne bi bilo nad vami, niti ne bi mogli biti živi. Skrbi in preišči pazljivo svoje življenje in dobil boš predstavo o Njegovi Milosti.

Po celi zemlji je raztresenih nešteto stvari. Da bi jih zbral in pretvoril v uporabne dobrine, stroji in tovarne nenehno delajo in znanost nenehno izumlja nove pripomočke in naprave.

Če se z isto vnemo posvetiš z dušo in srcem v priklicovanje Njegove Božanske Miline, se je boš začel zelo hitro zavedati, razločno in brez dvoma.

On se manifestira skozi delovanje. Naj bo tvoje delo spodbujeno samo s čistimi, nesebičnimi motivi; s silo tvojih molitev se bodo vozli, ki povzročajo tvojo nedejavnost razpletli. Potem boš zmožen videti z neposredno zaznavo, da podobno kot sončna svetloba, On prežema vse.

66.

Resnično, slabost je človekov največji greh. Zelo pomembno je, da se izogneš kakršni koli izgubi lastne fizične energije.

Hrana in rekreacija v zmernosti dajeta podporo telesu; čistost misli, prizadevanje in spominjanje Boga zagotavljata pravilno hrano umu.

S tem, ko vzdržuješ mehanizem telesa in uma v dobrem stanju, pomaga, da najdeš Sebstvo (Ātmā), ki je njun gospodar.

67.

Da bi imeli nenehno oskrbo z vodo v mestu, morajo črpalke delati dan in noč. Podobno, da bi imel srce napolnjeno s sladkostjo Božanske Prisotnosti, je bistveno nenehno spominjanje Nanj.

Če si lahko vedno prevzet s Samo-povpraševanjem (tatwa vichāra), japo ali meditacijo, je to vsekakor izvrstno.

Če ne, si prizadevaj z vsemi možnimi sredstvi, kot kīrtana, pūjā, yajña, branjem svetih tekstov, obiskovanjem templjev in svetišč, s kontaktiranjem svetnikov in modrecev, s hojo na romanja in tako naprej, vzdrževati misel v svojem umu osredotočeno na Boga

Naj bodo vsa tvoja dejanja narejena kot instrument Boga; živi svoje življenje v svetu popolnoma v tem duhu in vse bo dobro.

Oseba, ki je zmožna spominjati se Božjega imena ali Njegove prisotnosti z vsakim vdihom, noč in dan, vztraja v nenehnem zavedanju Njega. Vse njegove druge aktivnosti so izvedene potem avtomatsko in brez napora, podobno kot gibi marionet.

68.

Ali veste, kaj je resnično čaščenje? Izraz človekove ljubezni do Boga.

Ko nekaj vre v zaprti posodi pride do stanja, ko bo para potisnila navzgor pokrov in razen, če za to uporabimo silo, posode ne moremo več zadrževati zaprte.

Na podoben način, med tem, ko se ukvarjate z japo ali kakšno drugo duhovno vajo, val ekstatičnih čustev butne navzgor od znotraj, postane težko, da bi ga ustavili.

To ekstatično čustvo se imenuje bhāva. Vznikne od globoko znotraj in se izrazi navzven.

Najprej se dvigne le za krajši čas, vendar pa se z duhovnimi praksami sčasoma okrepi. Saj je Mahabhāva, vrhovni vir božanske ljubezni in navdiha, prisoten v vsakem človeškem bitju, in če mu daš priložnost, deluje svobodno in spontano.

Kot merilo, ko to stanje božanske ljubezni postane bolj konstantno, se aspirantu razkrije bežen pogled na njegovega Ljubljenega.

Religiozne prakse, ki se izvajajo mehansko, brez globokih čustev, so kot umetne rože: zelo lepe na pogled, vendar pa v njih ni vonja.

Kirtana se lahko izvaja v velikem stilu, dvorana skorajda poka z množico, ki je prišla na shod, vendar pa če je petje brez globokega občutka (bhāva), od zgoraj ne bo odziva.

Božanstvo se odzove le na klic srca. Zato je nujno, da si večno oprezen in da gredo zunanja zapažanja z roko v roki z eno usmerjenostjo uma in čistostjo prizadevanja. Ogenj, ki se vzdržuje v rdečini z dosti kuriva, bo švignil do visokih višav.

69.

Pogosto izjavljaš, da je ego korenina vsega zla; v resnici pa temu vsekakor ni tako. Občutek »jaz« nakazuje na moč volje in vlaganje napora. Med tem, ko je ego vzrok rojstva in smrti, pomaga tudi nasproti osvoboditvi.

Razvoj ega in duha neodvisnosti je povzročil, da se posameznik počuti odrezan od Boga. Da bi iztrgal ta občutek ločenosti, je uporaba moči volje nepogrešljiva.

Človek, ki je raztopil svoj ego v Božansko ali se v popolnosti predal Bogu Vsemogočnemu, Vladarju Vesolja, je morda odvisen od delovanja Previdnosti; vendar pa oseba z močnim občutkom zanašanja na sebe, ki čuti, da je on ta, ki deluje, mora vplivati na vse česar se loti.

Kakor dolgo človeškemu življenju vlada inteligenca, pomeni, da bo ego še vedno obstajal in da je on odgovoren za svoja dejanja in njihove rezultate.

Predaj se v popolnosti Njemu ali se intenzivno absorbiraj v Samo povpraševanje. Čeprav bo še vedno potrebno opraviti s karmo, se bodo sčasoma zmedenost in težave ega zmanjšale in dokončno zbledele stran.

70.

Kljub temu, da je Bog vedno prisoten znotraj kot tudi zunaj nas, je potrebno vzdrževati spominjanje Nanj budno v vseh posameznikovih mislih in dejanjih. Saj pridobljene tendence (samskāre) v neštetih preteklih rojstvih vežejo človeka s takšno silo, da se mu Iskanje Boga ne približa enostavno.

Klub temu pa, celo ko vročina ognja posuši les in ga dokončno absorbira. Podobno se bo tudi posameznikov interes za čutilnimi objekti krčil bolj in bolj preko moči intenzivne kontemplacije na

Boga, dokler bežen pogled Njega, ki je Vsa Blaženost ne razveseli srca.

Zatorej vzporedno s tvojimi materialnimi težnjami, vedno poizkusi, da vsaj nekaj misli daš Njemu.

Nikogar ne prosim, da zapusti svojo družino zato, da bi meditiral v džungli. Kar tole telo zahteva od vas je, da živite svoje družinsko življenje glede na dharmo. Prav tako, kot zakladnica brez zaklada nima nobene vrednosti, enako je nevredno človeško življenje, ki je brez religije.

71.

»Kar je usojeno, da se zgodi, se bo zgodilo«, je popolnoma resničen izrek. Če pogledaš nazaj na svoje lastno življenje in na življenja drugih, boš prišel do spoznanja kako malo lahko naredi človek sam pri oblikovanju dogodkov in kako je večina stvari odvisna od brezizraznega zakona skrite moči.

Vesolje usmerja njihov tok na popoln način glede na Voljo Vrhovnega Očeta vsega. Zato bi moral biti pozdravljen tvoj maksimum v življenju, kakršne koli že okoliščine Bog zagotavlja za tebe.

Čvrsteje postaneš vzpostavljen v tem duhu, bolj popolno bo tvoje odpovedovanje v Božji Volji in s tvojo predanostjo in vero v Božansko Moč bodo luske odpadle iz tvojih oči.

72.

Izreči, da je vse delovanje spodbujeno iz Božje Moči zveni zelo lepo, vendar pa dejansko naredimo večino našega dela iz občutka zadovoljstva. Zato nas uspeh naredi tako srečne in nas neuspeh potre.

Človek, ki je zaposlen pri drugem, ni dosti obremenjen, če obstaja

dobiček ali izguba kot rezultat njegovega dela. Če je vse narejeno izključno kot Božje služenje, posameznik preprosto prisostvuje lastni dolžnosti brez, da bi pomislil na njegov izid, enkrat ko je zaključeno.

Vzdržuj spomin na Njega živega od začetka do konca vsake naloge, posveti vse delovanja Vrhovnemu Bitju in boš osvobojen skrbi in nelagodja.

73.

Izvir kreacije je Velika Mati, Mahāmāyā. Ko je vzniknila želja v Njej, da bi igrala igro življenja, se je razdelila na dvoje, tako rekoč sta Ma in Maya vstopili v stopnjo sveta, prikrila se je v mnoge oblike Maye.

Ko se, močno pretepen s sunki usode, človek prebudi v resnično združitev, občuti Prisotnost Matere, ki se nahaja za bežno pojavnostjo in Jo gre iskat.

Blagoslovljen z Njeno Milostjo, so njegovi napori okronani z uspehom saj spozna Njo kot Prvinski Vzrok vse kreacije, Mahāmāyā.

Vendar pa to ni konec; s tem, da izkuša Njo kot vse prežemajočo, postane zlit Vanjo in izgubi sebe v oceanu Satchidānande. Božanskega Bitja – Zavesti – Blaženosti.

Tako pride do tega, da vidi, da se to, kar se imenuje moha ali māyā v svetu, imenuje na duhovni poti Mahāmāyā, Velika Mati: čeprav so v manifestaciji njune funkcije različne, je v bistvu dvoje eno.

Igraj se igro sveta in ujet boš v njegovih radostih, ne boš jih želel izpustiti ali, če se boš podal na duhovno pot, boš našel Vrhovno Blaženost.

Vendar pa, so zemeljske radosti prehodne, med tem, ko je Božanska Blaženost večna. Obe imata svoj prostor; Odrski

Manager svetovne drame zagotavlja za vsakogar, kar potrebuje pri kateri koli določeni postavitvi, tako, da ga lahko postopoma to pripelje do njegovega končnega Cilja, kjer bo razpršena napaka dvojnosti mohamāye, te velike iluzije in Mahāmāye, Velike Matere Vesolja.

74.

Koliko dni še lahko živiš zaradi zunanje svetlobe, kot od te, ki prihaja od sonca in lune?

Ko ti odpovedo oči, ko postane tvoje telo slabotno zaradi starosti in tvoj um zamegljen, boš puščen, da tavaš v popolni temi.

Odpravi se delat dokler je še čas in poizkusi prižgati notranjo luč.

V srcu uma prižgi ogenj Samo povpraševanja ali ogenj Božjega Imena; podaj se v sijoči plamen s tem, da se povežeš s Svetimi in Modrimi preko molitve in meditacije.

Malo po malo bo ta luč postajala svetlejša in stabilnejša in te osvetljevala tako notranje kot zunanje, zato bo pot Samo-spoznanja postala lahka.

75.

Da bi bil aktiven, to v nekaterih primerih imenujemo delo in delo, ki je nujno za katerokoli določeno osebo, se imenuje njegova dolžnost, pomembno je premisliti pazljivo, kaj točno je dolžnost vsakega posameznika.

Vendar pa, če človek čuti s premagujočo silo, da mora zapustiti materialno življenje, da bi se v celoti posvetil vrhovnemu potovanju, potem postane to njegova nesporna dolžnost.

Posledično ne obstaja absolutni standard, ki bi ga lahko uporabili za enega in drugega; dolžnost vsakega posameznika je določena z okoliščinami, časom, prostorom in naravo njegovega namena v

življenju.

Večina ljudi je pozabila, da je kontemplacija na Boga prva in najbolj prva dolžnost vsakega človeškega bitja.

V starodavni hindujski družbi je bilo človekovo življenje upravljano v štirih āsramih (fazah):

Brahmacharya, življenje študenta z bistvenim stanjem varovanja življenjske sile za namen dokončnega Samo-spoznanja; Grihastya, stopnja lastnika stanovanja z njegovimi mnogimi dolžnostmi družbi; Vānaprastha, umik v osamo za namen božanske kontemplacije; Sannyāsa, popolno odpovedovanje.

Vendar pa je v sedanosti še vedno v veljavi le āsrama lastnika stanovanja. Zato več ni na razpolago materialnih izkušenj kot tudi ne odpovedi, ki so jih ljudje imeli včasih na razpolago, da bi jih pripravile na najvišji Cilj.

Užitek in zadovoljstvo se iščeta od začetka do konca in večina ljudi porabi celo njihovo življenje v materialnih težnjah. Zaradi tega je dandanes dano dosti premalo misli na vprašanja kot: Kaj je namen življenja? Kaj je ta svet in kaj naslednji?

76.

V svetu ljudje postanejo bogati s tem, da dodajajo ničle k »enemu« in na duhovni poti, se ti, ki iščejo, osredotočajo samo na »enega«, da bi dosegli dokončno Eno Resnico. Tako je očitno, da ti dve poti vodita v popolnoma nasprotni smeri.

Koristno bi bilo resno razmisliti glede dejstva, da brez »enega« ničle nimajo nobene vrednosti. Zato bi moral posameznik s popolno vero in opiranjem se na Enega večno stremeti za Enim Ciljem, tako, da morda ne bi bilo strahu pred revščino ne glede na okoliščine.

Napori, ki so spodbujeni s strani posameznikove resnične narave (svabhāva) in jih le-ta naredi zato, da bi odkrila svoje resnično bogastvo (svadhana), se imenujejo sādhana.

Potencialno je vsako dejanje sādhana, vsak posameznik sadhaka in Bog, ta, ki je človekov resnični zaklad, je edini namen vse sādhanе.

Kakor dolgo je človek materialen, izvaja svojo sādhanо z delom zaradi osebnih motivov za namen osebnega materialnega uspeha; vendar pa nezavedno celo takrat tudi tukaj išče Boga, saj ni ničesar zunaj ENEGA. Karkoli telo naredi se v zadnji analizi tega loti z namenom, da bi dosegel Vrhovno; to je jasno razvidno.

Sādhana običajne osebe je usmerjena nasproti zadovoljitvi njegovih potreb, Tukaj prevlada občutek posedovalnosti, in so zunanja aktivnost in užitek objektivni.

Za to vrsto sādhanе bo močna spodbuda, kakor dolgo človeka nadleguje bič bolečine in trpljenja, ponižanja, sramote, žalovanja in bolezni.

Na ta način sādhanо izzove človekova resnična narava, saj dokler posameznik ni skrajno začutil pekoče bolečine nenehne želje, se prebuja v nujnost odkrivanja Jaza.

Ko oseba postane željna, da postane vzpostavljena v resničnem bitju, da najde njen resničen zaklad, označuje to začetek duhovne sādhanе in se uči delovati brez želje ali osebnega motiva. Zato so s tem položeni temelji za odvezanost, odrekanja in vse prežemajočo ljubezen.

Mladi in nezreli ljudje si želijo, kar posedujejo drugi in hrepenijo po nepomembnih užitkih. Ko je kot rezultat religioznih praks in dobrega dela, človek na sredi blaginje opomnjen o svojem resničnem zakladu in začne delati zagnano, da bi ga razkril. Bolj se kontrolira v svojem delovanju v njegovi resnični naravi, polnejše

bo znanje, ki ga pridobi o svojem notranjem bogastvu.

Ko ogenj izbije iz hiše, se ne bo ugasnil, dokler vse netivo ne pogori v pepel. Podobno, enkrat, ko se je začela resnična sādhana, je nemogoče, da le-ta preneha; nasprotno, dan za dnem bo nabirala zagon in intenziteto in porivala aspiranta v hiter tok svoje lastne določene poti do Razsvetljenja.

Najprej se sadhaka preneha indentificirati s svojim telesom in umom, potem se do zadnje sledi raztopi njegovo hrepenenje in želje; kmalu zatem bo prebujena zavest enakosti, in na koncu bo prepoznan preko neposredne izkušnje Jaz, ki presega um in telo. To je dokončni cilj sādhanе. Njeno resnično življenje je prav eno usmerjenost uma; njene moči sestavljajo vera, zaupanje in potrpežljivost.

78.

Brez opazovanja odredbe Śāster bo težko doseči očiščenje uma (cittaśuddhi).

Obstaja rek, da hiše, ki je izgrajena na skali śāstričnega upoštevanja ni moč zrušiti. Pomembno je slediti, kakor daleč pač gre, pravila dobrega vedenja, kot je določeno v Śāstrah in biti zahteven glede zunanjih in notranjih jasnosti in čistosti.

Da bi bil sprejet v prisotnost kralja, se mora posameznik podrediti kakršnemu koli številu pravil in predpisov. Kako zelo nujna je potrebnost čistosti in natančne skrbi, ko gre posameznik obiskat Božanstvo v tempelj ali želi kontemplirati nad Božanskim.

79.

Človek, ki je dobro vzpostavljen v svoji resnični naravi, ki, z drugimi besedami, pozna Sebe in je neprizadet zaradi užitka in bolečine, ker je večno prepojen z blaženostjo Večnega, se imenuje

sādhu.

Napolnjen z univerzalno ljubeznijo je osvobojen želja in skrbi, dajajoč v otroški preprostosti ali zadovoljstvu. Prav pogled na takšno veličastno osebo presije posameznikovo celotno bitje z božansko radostjo in njegova bližina prikličje božanske misli in težnje.

Prav tako kot voda čisti vse le s tem, da se dotakne, tako tudi celo pogled, dotik, blagoslov, pravzaprav samo spominjanje na resničnega sādhuja malo po malo očisti vse nečiste želje in stremljenja.

Združitev z Bogom je ena in edina združitev, ki bi jo moral iskati človek. Sādhuji ali svetniki so imeli vez z Bogom in zato je v njihovi prisotnosti odrešujoča prisotnost.

Podobno privlači podobno, iz tega razloga v naših časih ponuja družba Svetih in Modrih – satsang – najbolj učinkovito pomoč in navdih resnemu iskalcu

Svetnike je moč primerjati z drevesi, vedno kažejo navzgor in dajejo senco in zatočišče vsem. Osvobojeni so tega, če jim je mar ali ne in kdorkoli išče zatočišče pri njih z vsem svojim srcem, bo našel mir in izpolnitev.

Ko se prebudi goreča želja, da bi poznal Resnico ali Resničnost, je dobre sreče, ko sreča Svetnike in Modrece.

Svetim in Modrim se je potrebno približati s čistim srcem in mirnim umom, s pristno vero in spoštovanjem. Dosti večja korist bo pridobljena s tem, da sedite mirno in meditirate v njihovi prisotnosti, kot da razpravljate in se prerekate.

Obnašanja svetnikov naj ne bi kopirali običajni ljudje. Vendar pa naj bi si posameznik prizadeval izvrševati v svojem življenju učenja in nasvete, ki jih je prejel od njih: Drugače bi to bilo kot sejanje kolikor koli semen, brez, da bi vsaj enemu od njih dovolili, da

zraste v rastlino; to bi vsekakor bil primer globokega razočaranja.

80.

Način kako sprostiti Navezanost:

1. Delo in Molitev: Izvajanje stvari, ki si zaslužijo spoštovanja in dobrih del v harmoniji z zakoni narave, s pogledom na resnično dobrobit posameznikovega telesa in uma in sveta na splošno.

Vzdrževanje Božjega imena v svojem srcu in umu in na svojih ustnicah s pomočjo jape, molitve, preučevanja svetih besedil in razprav o večni resnici.

2. Duhovna izkušnja: Iskanje Resnice skozi meditacijo z nedeljeno pozornostjo.

3. Stopnja čistega Bitja: Osebni napor in identifikacija s telesom in umom je prišla do konca. Stanje najvišje blaženosti, popolne enakosti, spoznanja enosti vsega. Človek je postal vzpostavljen v polnosti Resnice.

81.

Na ektāri lahko posameznik zaigra samo eno noto, na harmoniumu celotno lestvico sedmih tonov. Povprečna oseba uživa v tem, da sliši harmonium, vendar pa v ušesu osebe v kontemplaciji zveni edini ton ektāre sladko, saj ali ni sedem tonov razdeljeno iz enega?

Prizadevaj si, da naj bo tvoje telo kot ektāra; na struno svojega uma igray neprestano le eno pesem: »Jai Jagadīsha Hare! (Pozdravljam Te, Veliki Gospod Svetov!)« - če boš počel to, ti bo postalo vseč petje hvalnic Bogu in boš prenehal dobivati užitek iz česarkoli drugega.

82.

Prav tako, kot voda iz jezera ne more ostati mirna, medtem, ko piha veter, tako um ne more nikoli ostati miren, kakor dolgo v njem vznikajo misli.

Z veliko odločenostjo poizkusi odvrniti stran vse misli in postani miren in spokojen. V presledkih se zateči v tišino za določena obdobja časa, to bo znatno povečalo tvoj moč koncentracije.

Kadar koli odkriješ, da materialne misli vznemirjajo tvoj um, jih odločno poizkušaj odgnati z vsakim možnim sredstvom.

Prav tako kot s pomočjo domiselnih strojev lahko izsušimo široko mrežo kanalov in močvirij vse vode, bo studenec želja in stremljenj dokončno izpraznjen preko vztrajne in prakse, ki usmerja um v eno smer.

83.

Raztopina sladkorja se lahko očisti z njenim prekuhavanjem z nekaj kapljicami mleka, podobno se lahko odstranijo preko kontemplacije na Boga samskāre in nečistosti, ki zamegljujejo um.

Materialno usmerjeni ljudje se udeležijo religioznih praks le v starejših letih in postanejo hitro utrujeni in brez energije.

Zato bi bilo od zgodnjega otroštva potrebno učiti može in žene, da bi postavili Boga in iskanje Resnice v središče svojih življenj, tako, da jim ne bi bilo treba v starih letih pomilovanja vredno tarnati:

»Prišel je večer, moje življenje odteka: O Gospod, usmili se me in me odpelji v onostranstvo!«

Za vzdrževanje telesa mora posameznik služiti denar in zbrati dobrine: potrebno si je vedno trdno zapomniti, da je še večjega pomena gojiti in razvijati svoje notranje bogastvo.

84.

Samo-odpovedovanje je potrebno za vsako človeško bitje.

Najprej mora posameznik vaditi samo disciplino s pogledom na izmojstrenje telesa kakor daleč je to možno. Ko je preko pomoči raznih pravil in predpisov telo izurjeno, da uboga, tudi um sčasoma spozna, da je potreben nadzor misli. Potem pa je primerna stvar za narediti to, da se kombinira prakso fizične in mentalne discipline.

Enkrat, ko sta telo in um spravljena pod kontrolo, se želja poznati svoj Jaz prebudi spontano. Če posameznik ne ostane mlačen, temveč da svoje srce in dušo Vrhovnemu potovanju, postane odkritje Jaza lahko.

Kakor dolgo se posameznik zaveda telesa, je nemogoče doseči karkoli brez delovanja.

Pomembno je imeti nenehno v umu, da razen, če je posameznik strog s sabo kot skopuh, ki kopiči bogastvo ali kot čebela, ki zbira med, ne more napredovati na duhovni poti.

85.

Poslušajte! Naj vaš čas ne mine brezdelno. Bodisi imejte rožni venec s sabo ves čas ali izvajajte japo, ali če vam to ne ustreza, vsaj redno ponavljajte Gospodovo ime brez prekinitev, kot tiktakanje ure.

V tem ni pravil ali omejitev, priklicujte Ga z imenom, ki vas najbolj privlači, kakor dolgo že to lahko počnete, dalj časa, boljše.

Celo če postanete utrujeni ali izgubite interes, dajajte sebi Ime kot zdravilo, ki ga je potrebno vzeti.

Na ta način boste na nek ugoden trenutek odkrili rožni venec uma in potem boste nenehno slišal znotraj sebe hvalnice velike Matere, Gospoda Stvarjenja, kot nikoli prenehajočo glasbo brezmejnega

oceana; slišali boste zemljo in morje, zrak in nebo, kako doni s pesmijo Njegove slave. To se imenuje vse prežemajoča prisotnost Njegovega Imena.

Svet je sestavljen iz Imena in Oblike: Ime je njegov začetek in Ime je njegov konec. Ko aspirant doseže popolnost z osredotočanjem na Ime, izgubi samega sebe v Njem. Zanj svet preneha obstajati in njegov ego izgine. Kaj potem je in česar ni? Kljub temu, da nekateri lahko to prepoznajo, tega ni mogoče nikoli izraziti z besedami.

86.

Če praviš, »Čisto nič ne obstaja«, je temu tako; če pa praviš »Vse obstaja.«, je to tudi pravilno.

Ali ne vidiš, da nekateri izjavljajo, da je svet iluzija, med tem, ko drugi trdijo, da obstaja. Mnogi zanikajo obstoj božanstev in angelov, drugo so v njihov obstoj trdno prepričani, ker če posameznik moli k njim dovolj goreče, lahko dobi njihove vizije in sliši njihove glasove.

Otroci gledajo na svoje lutke iz gline in pene, kot da bi bile žive, vendar pa, ko zrastejo, razumejo, da so se motili.

Tako je moč videti, da je vera ali neverovanje v stvari kogarkoli določeno z močno in intenziteto njegovih zamisli v katerem koli času. Ko pristna, enousmerjena predanost postaja močnejša in močnejša, se zgodi, da aspirant v skladu s svojo pogojenostjo in vneto željo, prejme nesporne vizije božanstev in tudi sliši njihove glasove.

Vendar pa, za resnega kontemplativca niso takšne izkušnje nič več kot periodično postenje uma.

Ko posameznik napreduje po duhovni poti in se bolj in bolj izgublja v neprekinjenem toku božanske kontemplacije, pride do raznih delnih vizij in spoznanj. Čeprav so le-te lahko v pomoč, jih

nikoli ne sme zamenjati za dokončen Cilj.

Voda izpari, se dvigne v zrak in se oblikuje v oblak; vendar pa oblak le izpolni svoj klic, ko se združi v vodne kapljice in osveži žejno zemljo. Podobno sādhana ne doseže svojega pužitja, razen če se je posameznik že zлил z Vrhovnim Bitjem in dosegel Popolnost.

87.

Ali si želiš odrešitve od vezi sveta? Potem, močno jokaj, jokati boš morala iz globin srca: »Odreši me, velika Mati Sveta, odreši me!«

Da bi dobila njeno milino, boš morala močno točiti solze v dosti večjem obilju, kot ko si želiš stvari tega sveta.

Ko se poplava tvojih solz, tako znotraj, kot zunaj, zlije v eno, boš našla Njo, ki si jo iskala s takšno muko, ki je še bližje od bližnjega, ki je resničen vdih življenja, resnično jedro vsakega srca.

88.

S tem, da ponujaš zahvalo Vsemogočnemu, poješ Njegove hvalnice, so srčne molitve izvrstne. Z njihovo počjo se um očisti in postane spokojen; posameznik razvije vero v Boga in ima lahko prebliske Resnice. Vendar pa, ker te prakse še vedno pripadajo večno se spreminjajoči resničnosti, sta potrebni meditacija in kontemplacija vzporedno z njimi.

Posameznik mora skočiti globoko in se potopiti v globine, le s tem, da praska po površini in se potika tu in tam, preprosto izgublja energijo in ne spodbuja svoje rasti.

Tendence (samskāre), ki jih je pridobil v mnogih prejšnjih rojstvih, so kot banjanovo drevo, ki razprede svoje korenine v vse smeri tvoje narave. Da bi jih izkoreninil, je potrebno uporabiti moč volje ostre sekire tako znotraj, kot zunaj.

Vsak dan, kakor dolgo že lahko, poizkusi umikati svoje čute stran od zunanjih objektov in dovoli, da počivajo znotraj.

89.

V skladu s tem, da bi prebudil religioznega duha v svoji družini, ni dovolj, da ti sam živiš posvečeno življenje. Tudi njih je potrebno naučiti kako se predati Bogu. To ti bo tudi bistveno pomagalo pri tvoji lastni sādhanī.

S tem namenom v oziru, bi se moral dogovoriti z vsemi člani tvojega gospodinjstva, da se zberejo vsak večer ob primerni uri in pojejo ali kīrtano ali drugo posvečeno glasbo, imajo razprave o religioznih temah ali berejo iz svetih besedil.

Ti, ki iščejo zatočišče v Bogu postopoma zmanjšajo njihovo navezanost in občutek za lastnino in so zmožni stati neustrašno v stiski in nevarnosti.

90.

Praviš, da se želiš osvoboditi od vezi sveta. Vendar pa to lahko vidimo, kot kito, ki jo drži skupaj nitka ali letalo, ki ga pilotira pilot in si nezmožen ostati brez podpore ali neke vrste vodstva.

Če želiš biti osvobojen, moraš biti kot ptica, ki je pretrgala svojo verigo in se brez pomisli na hrano ali zavetišče neustrašno dvigne v nebo.

91.

Ānanda – Božanska Blaženost: Parama purusa – Vrhovno bitje in Ātmā – Jaz so različni koncepti ene in iste STVARI.

Ali veš sedaj iskreno kaj je Ānanda? To, kar ni odvisno od ničesar drugega kot Enega, ki je samo razsvetljujoča, popolna v sebi,

resnična in večna.

Srečo izpeljuješ iz tega kar vsrkaš skozi čutila kljub temu, da je sreča izmuzljiva in kratkotrajna in zato neskončno zasleduješ materialni predmet za predmetom.

Z odločenostjo in vztrajnostjo se posveti iskanju Njega, ki je vir vse radosti. Zavrni, da bi bil zadovoljen s čemerkoli drugim, razen z Njegovo božansko sladkostjo in ne boš suženj čutil, strasti, ne bo ti potrebno kot beraču iti od vrat do vrat.

92.

Samo izvajanje ritualov z razkošjem in bliščem ne sestavlja resnične sādhanе. Pomembno je imeti v umu, da prakse, ki se izvajajo nepremišljeno in brez globokega občutka, niso v pomoč resnični duhovnosti.

Tapasyā pomeni vzdrževati ogenj očiščenja. Če ne moreš prenašati dosti več od tristranega trpljenja (tritāpa), to pomeni, da se ne ukvarjaš z tapasyo.

Vsi čuti in strast morajo biti prinešeni pod popoln nadzor. Kakor dolgo obstaja tudi najmanjša nepopolnost znotraj tebe, bo težko dobiti vizijo Vsega-Popolnega Enega.

Poizkusi pričvrstiti svoj cilj Nanj, ki ohranja celo vesolje samo s kretnjo in bo v žeji za užitkom čutil izginila sama.

93.

Stoječ na obalah Cape Towna lahko posameznik gleda kako se val za valom dviga, udarja ob skale in se razbija, staplja v neskončnost – nihče ne vem kam.

Ta svet je lahko tudi povezan s širnim oceanom. Kakor neskončna množica bitij se rodi in umre vsak trenutek in to, kamor gredo, ko

izginejo iz našega vida, je onstran dojemanja človeške inteligence.

Ta nenehen pretok v naravi prikazuje dejstvo, da v resnici, rojstvo in smrt ne obstajata. Obstaja le Eno Vrhovno Bitje, Ki Se Manifestira v nešteti oblikah, v nešteti načinih življenja.

Naučite se videti lepoto v zakonih narave, ceniti njihovo nepristransko pravičnost – in kontemplacija Stvarnika vseh stvari se bo spontano prebudila znotraj vas, prepoznali boste, da On sam je in ničesar drugega poleg Njega ne obstaja.

94.

Mnogi povešajo svoje glave v razočaranju, mrmrajoč: »Prejel sem iniciacijo od Satguruja, vendar pa kakšen je bil moj napredek?«

Le pomislite, ko je malček črnila kanilo na obleko, koliko časa je potrebno, da se ga odstrani. Kako lahko pričakujete, da se bo debela plast nečistoč, ki zakriva človeško zavest očistila v nekaj dneh ali mesecih?

Namesto tega, da poizkušate oceniti kako učinkovita je moč Guruja in mantr, bi morali dajati poudarek na to, da bi si prizadevali po najboljših močeh. S tem, da sediš naslonjen nazaj v udobju in brez tega, da bi plačal ceno, duhovnost ne pride. Težko in pošteno delo je nepogrešljivo, da bi prepoznal Jaz.

S popolno vero in svetim odnosom do Gurujevih navodil, nadaljuj svojo prakso redno in osredotočeno kolikor se najbolj da – bodi prepričan, da je uspeh tvoj. Ti, ki služijo dharmi, jih bo le-ta prijela in jih bo vodila po poti dharme.

95.

V bistvu ni razlike med »Jaz« iz poti Samo-povpraševanja, »Ti« iz poti čaščenja in »Jaz in Ti« iz poti joge ali delovanja.

Ti, ki uporabljajo svojo energijo, da postavijo Njega prvič in najprej v vse svoje misli, občutke in dejanja in tako napredujejo v resničnost, kjer se »Jaz« in »Ti« zlijeta v eno, bodo potopljene v velik ocena Neskončnosti.

Le tako dolgo dokler posameznik ostaja plavajoč na površini, je omejen z razlikami religij, sekt in tako naprej. Vendar pa če je iz nekega razloga posameznik zmožen iti navzdol v globine, bo videl, da je Bistvo stvari eno, da sta Resnica in Ljubezen eno in isto.

96.

Človek, kot pajek plete mrežo za mrežo in naredi vse, da je zapleten v svoje mreže skozi vso večnost. Ujet v privlačnosti čutil in iluzije, se niti ne zaustavi, da bi pregledal kako se muči v večno ponavljajočih se dejanjih in reakcijah na rojstvo in smrt.

Odloči se nepreklicno. Enkrat za vedno se mora končati vez karme s sedanjim življenjem in kot vladar vojne zberi vse svoje sile v skrajnem naporu, da se prebiješ skozi to tančico māye, ali pa kot zajeta stotnija položi orožje pred Vsemogočnim in se predaj brezpogojno Njegovi milosti – in On Sam bo prevzel skrb za vse.

97.

Česar nimaš rad, temu se lahko z lahkoto odpoveš, vendar pa zakaj ne zapustiš tega, kar smatraš kot napačno? Poizkusi razločiti med dobrim in napačnim in se ogni greha kot strupa.

Ves čas kultiviraj dobre in pravične želje ter nagnjenja z nenehno kontemplacijo na Boga in z dnevnim izvajanjem koristnih dejanj.

Svet lahko osvojiš, vendar pa, če ne moreš obvladati sebe, bo zelo težko za tebe, da hodiš po poti osvoboditve.

98.

Mentalne dispozicije in tendence (samskāre), ki so zbrane v mnogih veličastnih preteklih rojstvih, so v korenu vseh privezanosti. Z delovanjem so se te samskāre razvile in z delovanjem bodo ponovno uničene.

Struktura človeškega uma je bila izdelana kot gramofonska plošča preko njegovih preteklih dejanj, misli in občutkov.

Ko se misli identificirajo z zaznavami, se obudijo stari spomini, um se pa obnaša kot gramofonska igla in stimulira ponavljanje idej, čustev in preteklih dejanj.

Prav tako kot z nenehno prakso na Boga osredotočena dejanja, misli in stremljenja, dobra in čudovita nagnjenja pridobijo na moči, bodo na enak način izkoreninjene nezaželene.

Na koncu, prav tako kot ogenj ugasne sam po sebi po tem, ko spremeni v pepel vse vnetljivo, bodo celo dobre in hvalevredne dispozicije uma tudi dokončno izumrle same po sebi.

99.

»Spominjaj se Njega, spominjaj se Njega, dan za dnem, uro za uro, spominjaj se Njega!« Z nenehnim vzdrževanjem toka Božjega imena, bodo dnevi tvoje ujetosti na tem svetu minili.

To, da delaš na svojem lastnem povzdignjenju, je brez besed. Vendar pa to ni dovolj, kjerkoli se že znajdeš, pokliči tudi druge, da se ti pridružijo. Neutrudno prosi te od tvojih prijateljev soljudi, katerih življenja so ločena od religije, da naj obrnejo svoja življenja nasproti Božanskemu.

Poveži se z iskalci, ki s čistim srcem težijo nasproti spoznanju Boga in poizkusi se jim pridružiti v njihovih prizadevanjih in še naprej, naj bo tvoje življenje blagoslovljeno in izpolnjeno z družbo teh, ki z znanjem iz prve roke poznajo veličino Boga.

100.

Kakor dolgo hodiš okoli in ponavljaš navzven: »Vse se zgodi po Njegovi Volji«, je to znak, da je tvoja močna volja še vedno dobro vidna.

Poglej, ko Njegova Volja začne delovati v tebi, postane tvoja volja prepojena s Tem na tak način, da postane zate nemogoče, da razlikuješ eno od druge.

Kakor dolgo imaš svojo lastno voljo, sledi različnim pravilom in opazkam Śāster, ki so izraz Njegove Volje, sprejmi uspeh in neuspeh z enakostjo.

Absolutna predaja Božanski Volji je dolžnost vsakega ljubimca Boga. Na ta način bo prišel čas, ko ne ostane ničesar, kar bi lahko poklicalo tvojo lastno voljo in ko boš izkusil vse, zunanje in tudi notranje, le kot igro Vsemogočnega Enega.

Resnično, čudovit svet nima pomena razen, če posameznik spozna, da z Njegovo Voljo vsi mi napredujemo v vsakem trenutku nasproti zlitju, ki se ga ne da razločiti.

101.

Vse delo je potrebno opraviti z določenim namenom v oziru. Brezciljno delovanje ne rodi sadov in v njem ni milosti.

En način, kako spoznati Njega je molitev in meditacija, z drugimi besedami, zapustiti površino in prodreti v svetišče.

Molitev in meditacija delujeta kot most med posamičnim jazom in Bogom, Jazom vsega. S pazljivo in redno prakso Prisotnosti Boga mora posameznik poizkusiti priti v stik z Njim.

Prav tako kot je zdravilo nujno, da se zoperstavi telesnim tegobam, je kontemplacija na Boga nepogrešljiva za osvoboditev uma od šunda nakopičenih samskār.

Iz tega razloga bi moral posameznik ne samo prisostvovati lastnim duhovnim vajam zjutraj in zvečer, temveč poizkusiti enakomerno povečevati čas in intenziteto lastne meditacije, na enak način, kot posameznik pritiska z vnemo, ko sledi nekemu materialnemu predmetu.

Pri Kīrtani spodleti želeni učinek, če je razglašena in izven ritma. Podobno mora imeti religiozna praksa svoj stalen čas in ritem, drugače um ne more postati miren.

Jaz ali Bog je nepoznan običajni inteligenci, vendar pa nam ni nepoznan kot dih življenja. Ko človek umre, pravimo, da je naredil svoj zadnji izdihljaj. Če posameznik uporablja ritem svojega dihanja kot pomoč pri lastni meditaciji, bo to povečalo njegovo moč.

Zato mora dnevno sedeti nekaj časa mirno v meditativnem položaju na tihem mestu, obrniti svoj um navznoter in ponavljati ime ali mantra v ritmu lastnega dihanja, brez napenjanja, na spontan način.

Ko skozi podaljšano prakso Ime postane neločljivo povezano z dihom, telo pa mirno in um eno usmerjen, bo posameznik spoznal, da je tudi sam del Enega Velikega Življenja, ki prežema vse Vesolje.